

De politieke bemoeiingen van gewezen EVP-voorzitter Tindemans hebben resultaten:

In El Salvador

zijn alle traditionele kerstmisavonden tijdens de avonduren verboden Zalig Kerstmis!

Valse start

Dinsdag 22 december was een historische dag. De leden van de Vlaamse gemeenschapsregering werden beëdigd. De Vlaamse deelregering die nog in de schoot van de unitaire regering werkte werd ten grave gedragen. Vanaf nu zijn er Vlaamse ministers die een autonoom beleid kunnen uitstippelen, *indien zij daartoe de oprechte intentie hebben*. Maar, het tegendeel blijkt waar te zijn. Er werd een grandioze valse start genomen, en dan wel in de twee betekenissen van het adjektief vals.

Getrouw aan hun intenties die we reeds twee weken geleden kenbaar maakten (met de publikatie van een vertrouwelijk PVV-dokument) hebben de PVV- en CVP-ministers arrogant het grootste pakket van de bevoegdheden naar zich toetrokken met de bedoeling een soort kernkabinet binnen de Vlaamse regering tot stand te brengen.

Voorzitter Geens van deze Vlaamse regering mocht dan al na afloop van de eerste regeerraad aan de pers huichelachtig melden dat gestreefd werd naar beslissingen op basis van de grootst mogelijke consensus; in de praktijk was het hem, zijn partijvrienden en de liberalen, er slechts om te doen een meerderheidsfractie binnen de Vlaamse regering te vormen. Als een getrouwe afspiegeling van de nationale regering werd zwaar spel gespeeld om Volksunie en socialisten „in de oppositie” te duwen.

Het spreekt vanzelf dat de VU zich daar hoegenaamd niet zal bij neerleggen. Maar, ondertussen is het dan toch maar zo dat de CVP en PVV op een schabouwelijke wijze hun onwil hebben laten blijken om de Vlaamse staatsvorming met vereende krachten uit te bouwen. Beide partijen hebben overigens op sleutelposities een mannetje genesteld dat tot op vandaag alles behalve blij heeft gegeven van enige bekommernis om de Vlaamse gemeenschap politiek en economisch te ontvoogden.

Met Geens als voorzitter van de Vlaamse regering en de liberaal Pede als voorzitter van de Vlaamse Raad werden inderdaad nu niet bepaald de meest federalistische voorvechters van beide traditionele partijen naar voren geschoven.

De samenstelling van de nationale regering en van de Vlaamse gemeenschapsregering is verlopen op een wijze die van aard is 's lands bestuur in de mate van het mogelijke behoorlijk te blokkeren.

In de nationale regering is het vertrouwen tussen de liberale en de kristen-demokratische partners zo groot dat menig minister van partij zus een staatssecretaris-kontroleur van partij zo toegewezen kreeg.

In het kader van de bezuinigingen kan het wel tellen dat niet minder dan 10 staatssecretarissen „toegevoegd worden” aan 15 ministers.

Wat de Vlaamse regering betreft verloopt het gepoker dus zo dat een perfecte weerspiegeling van de nationale koalitievorming het ook hier voor het zeggen moet hebben.

Alles wordt overduidelijk in het werk gesteld om de Vlaamse staatsvorming drastisch af te remmen.

Als gevolg van de ingebakken konfliktsituaties mag verwacht worden dat de neo-unitaire krachten, die er onverminderd op uit zijn om aan te tonen dat de federalisering van het politiek apparaat uitdraait op een kleine chaos in de machtsuitoefening, het pleit alweer winnen. Dat blijkt, bij de valse start van de Vlaamse regering, het voornemen van liberalen en CVP-ers te zijn.

Zij dragen dan ook de zware verantwoordelijkheid voor het feit dat morgen de Vlaamse gemeenschap, als gevolg van hun baatzuchtig partijdig gepoker, nog dieper sociaal en economisch de dieperik ingeduwd wordt, en het zwaarst moet opdraaien voor het onverminderd unitair verkwistingsbeleid. De traditionele partijen blijken overduidelijk de Vlaamse autonomie als de minste van hun bekommernissen te koesteren, en vergenoegen zich aan niets anders dan eigen-profijtige machtsspelletjes.

WVJ

Geen kerstbomen, maar laarzen in Polen...

Nooit meer oorlog

Nooit meer oorlog schreven de frontsoldaten met hun bloed. Zij droegen hun hartekreet ook na de oorlog uit. Samen met de eis voor zelfbestuur werd hun politiek streven op dit motto gebouwd. Doorheen de geschiedenis van het Vlaams-nationalisme is het vredesideaal geweest als een gouden draad.

Aan de vooravond van Kerstmis, de internationaal erkende vredesdag, wil ik dit standpunt plechtig bevestigen. Het is lang geleden dat het behoud van de vrede zoveel mensen actief heeft gebouwd. De angst en de onrust die een afschrikwekkende bewapeningswedloop heeft wakker geschud hebben honderdduizenden op de been gebracht. Ook in Vlaanderen.

Duizenden jongeren en ook ouderen kunnen niet geloven in de waanzin dat vrede kan verzekerd blijven op een steeds maar groter aantal en steeds maar meer vernietigend wapenarsenaal. Dit is inderdaad onhoudbaar. Zeker wanneer men beseft dat de miljarden dollars die hiervoor gebruikt worden, zo broodnodig zijn om de miljoenen mensen in de wereld uit hun honger te helpen. Zeker als men weet dat de ontwikkeling van de arme derde-wereld-landen door deze onzinnige rijkeluispolitiek niet alleen afgeremd maar verhinderd wordt. Zeker als men intussen volop kan vaststellen dat deze koude-oorlog-politiek het geweld niet uit de wereld helpt. Wel integendeel, eerder aanscherpt omdat de sfeer van onmenselijkheid blijft regeren. De moordpartijen en vervolgingen in El-Salvador duren voort. De onkristelijke en ondemokratische wijze waarop bepaalde zogenaamde kristen-demokraten hun regeringsverant-

woordelijkheid opnemen, vervult ons met weerzin. De gebeurtenissen in Polen zijn van aard om onze onrust nog sterk te verhogen. Dicht bij ons wordt de menselijke vrijheid met geweld gesmoord. Onder het mom van marxistische solidariteit. Tegenover dit en nog veel ander geweld, staan wij inwendig razend maar machteloos toe te kijken. Ik weet dat we geen te hoge verwachtingen mogen stellen in de onvolmaakte menswereld. Toch zijn de ontgoochelingen nog veelvoudig en groot. Diep doorgedrongen van ons Vlaams-nationaal ideeëngoed moeten we alle desillusies opzij kunnen leggen en voortbouwen aan een samenleving die steunt op eerbied voor persoonlijke vrijheid, samen-horigheid, verdraagzaamheid en sociale rechtvaardigheid. Alleen hieruit kan vrede groeien, in de harten, in en tussen de volkeren. Ik wens de Vrede in de wereld: door ontwapening en door internationale ontwikkelingssamenwer-

king. Vooral ook door zelfbestuur voor alle volkeren. Het volk is een blijvende leefgemeenschap, die niet besloten is in zichzelf en die haar waarde slechts ontleent aan de eigenheid van andere volkeren. Het zijn alle volkeren samen, ieder met zijn eigenheid die het „genre humain” belichamen en gestalte geven. Deze filosofie legt een progressieve draagkracht in de gedachte, dat er een wereld zou ontstaan waarin alle naties in harmonie samenleven en samenwerken aan de vooruitgang van de mensheid, van zodra er geen enkele natie nog gebukt zou gaan onder de heerschappij van een andere.

Ik moet helaas ook met Kerstmis 1981, nog herhalen dat er binnen het eigen volk geen waarachtige VREDE kan zijn als de haatgevoelens voortduren. Meer dan 35 jaar na de oorlog werd in dit land nog geen AMNESTIE verleend voor de getroffen van een anti-Vlaamse repressie, waarvan de sociale gevolgen nog doorwegen bij de kleinkinderen. Wie over vrede spreekt en roept, moet eerst in eigen boezem kijken.

Vic ANCIAUX

BANG EN ONDEMOKRATISCH

Is dit maar een droom of is dit werkelijkheid? Zijn we terug in het jaar 1830? Sommigen denken precies dat 1981 het geboortjaar van België is! Sommigen, meestal bij de CVP, denken zoals toen dat de Vlamingen nog voor dom kunnen gehouden worden. Deze mensen van CVP en PVV weten nog niet goed wat op 8 november gebeurd is.

Zowel in Wallonië als in Vlaanderen heeft men voor federalisme gekozen. Dat de Waalse federalisten het anders zien dan de Vlaamse nationalist is niet minder zeker. Dat de Waalse oppositie groter is dan de Vlaamse valt ook niet te betwijfelen en juist om hun unitaire ideeën te kunnen waar maken zullen CVP en PVV opnieuw veel geld geven aan de Waalse Siderurgie om daar de oppositie proberen te kalmeren en zo hun nationale macht te vergroten. Opnieuw zullen miljarden van Vlaamse burgers uit Vlaanderen verdwijnen dankzij Vlaamse politici. Niet meer de schuld aan de Walen geven, de schuld is bij de Vlamingen te zoeken die zoiets blijven aanvaarden. Liever communautaire compromissen dan Vlaams zelfbestuur. Liever communautaire compromissen dan Vlaamse centen in Vlaanderen. Liever communautaire compromissen dan naar een nieuw beleid te zoeken om nieuwe hoop te geven aan de Vlaamse jeugd en aan de duizenden Vlaamse werklozen. Ik hoop dat de mensen van Cockerill-Hoboken eindelijk zullen begrijpen dat de CVP geen schrik heeft wanneer het om de macht gaat, de wet

van twee maten en twee gewichten toe te passen.

De arbeiders moeten eindelijk weten en begrijpen dat wanneer de Volksunie zegt „Vlaamse centen in Vlaanderen” dit niet alleen om elektorale publiciteit is, maar wel dat dit een standpunt is dat iedere Vlaming zal moeten nemen om te redden wat nog te redden valt.

De mensen van de CVP weten dat de basis het niet zal toelaten, in naam van nationale solidariteit, zelfmoord te plegen. Daarom vragen ze volmacht gedurende één jaar. Om de oppositie in eigen rangen te doen zwijgen en om naar gemeenteverkiezingen te kunnen gaan in een kalme sfeer. Ze zijn bang en daarom ondemokratisch!

C.H., Zwijndrecht

CVP-JONGEREN NAAR VOLKSUNIE?

In De Standaard van 12 september '78, verscheen onder blokittels: „Pleidooi voor meer Vlaamse arrogantie”, „CVP-Jongeren „Neen” aan economisch separatisme” volgende tekst: „Het integraal economisch federalisme of separatisme zoals het door het

Vlaams Economisch Verbond (VEV) of de Volksunie wordt verdedigd, is een uiting van het oude nationalistische complex. Het is een defensieve stelling die wordt ingegeven door de vrees voor Waalse dreigementen. Vlaanderen moet daar vanaf. Het moet zich bewust zijn van zijn suprematie en op het vlak van het economisch en democratische meerderheidsgrondregel opnieuw valoriseren. Zo besloot Eric Van Rompuy een perskonferentie waarin hij zich namens de CVP-jongeren scherp uitsprak tegen het economisch separatisme. Dit is geen neounitair of -Belgicistisch pleidooi, aldus de voorzitter van de CVP-Jongeren, wel een oproep voor wat meer Vlaamse arrogantie”. Tot daar citaat.

Volgt dan een heel betoog waarin veel geleerd gebazel moet dienen om VEV en Volksunie op één lijn te vernederen om op 't einde in feite heel de argumentatie van „de denkers van het VEV en de VU” over te nemen om de weg te tonen langs waar we moeten stappen, nl. de vraatzucht van de Walen ringeloren door gepaste maatregelen. Drie jaar later zijn er de verkiezingen geweest van 8 november en op 13 december 1981 ook het kongres van de CVP-Jongeren. Uit het verslag van „De Standaard” (14.12.81):

In de resolutie spreken de jongeren zich tot slot uit voor het economisch federalisme.

In zijn toespraak wees Van Rompuy er op dat Wallonië met het staaldossier de limieten van de solidariteit overschreden heeft. Het staalplan moet grondig worden herzien.”

De „denkers van VEV en Volksunie” kunnen juichen: ze maken school. De CVP-Jongeren groeien snel naar het standpunt van VEV en Volksunie toe, althans op het gebied van economische zelfstandigheid, en voor zover ze „jongeren” blijven. Want al ouder worden... Toch: dank voor Eric en zijn jongens.

René De Clerck heeft nog steeds gelijk met zijn „Schaduwten”: „...en waar wij treden zult gij gaan...”

J.V.H., Asse

WAT NA ACHT NOVEMBER?

Acht november bracht onze partij een onverhoopt grote overwinning. Over de oorzaken ervan werd reeds heel wat geschreven. Een zaak staat echter vast, ons programma werd door de kiezer goedgekeurd. Wij werden beloond voor een radicaal Vlaams standpunt, maar vele jongeren zijn echter ook om andere redenen tot ons gekomen. Zij bedanken immers voor een zelfstandig Vlaanderen dat dan een Vlaanderen zou zijn waar men verdwaalet tussen betonnen administratietorens en kerncentrales, of een Vlaanderen dat verstrikt zit in bureaucratie en techniek. Zij stellen een ding met steigende onrust vast: onze wereld wordt steeds smeriger, giftiger, en explosiever. Deze jongeren hebben bij ons antwoorden gezocht en gevonden over het „hoe?” van de Vlaamse staat. Wij hebben deze antwoorden echter nog soms heel vaag en zeer onvolledig geformuleerd, vandaar dat wij niet mogen berusten op de verkiezingslauer.

Ons kongres „Ecologie en Economie” kan daarbij een belangrijke rol vervullen. We moeten echter meer dan ooit aandacht hebben voor de problemen van het ogenblik en open staan voor impulsen die voor de partij zeer richtinggevend kunnen zijn. Wij hebben dringend behoefte aan een duidelijke maatschappelijke, sociale, ecologische visie... Het kongres van de Arbeid bevatte hiertoe de fundamenten. Daar moet echter op voortgewerkt worden, want de besluiten van dit zeer interes-

sante kongres zijn de meesten nu volslagen onbekend. Ook van de VUJO wordt verwacht dat zij op deze thema's voldoende zullen inspelen.

G.V., Loppem

BREE EN HET LEEFMILIEU

Het Breese schepkollege o.l.v. Jaak Gabriëls (zie „Wij” van 17 december, blz. 16) verdient waardering en aanmoediging uit heel Vlaanderen voor hun moedige en consequente houding inzake „De Luysen”. Als alle kolleges van burgemeester en schepenen van Vlaanderen maar een beetje van de Breese moed hadden opgenomen, dan stonden we er op dit ogenblik beter voor met onze laatste restantjes natuurgebied.

Dat het uitgerekend de CVP is die zich verzet tegen de consequente houding van de ploeg o.l.v. Jaak Gabriëls, hoeft eigenlijk niemand te verwonderen. De grote verantwoordelijke voor de verwoeding van natuur en leefmilieu in Vlaanderen is immers de CVP.

E.V., Izegem

BRIEVEN

Wij ontvangen graag brieven van onze lezers, als ze ondertekend zijn. Naamloze brieven gaan de scheurmand in, evenals scheld- en smaad-brieven. De andere publiceren wij, naargelang er plaats beschikbaar is. Wij behouden ons dan ook het recht voor brieven in te korten en persklaar te maken zonder de essentie van de inhoud te veranderen. De opinie, vertolkt in een lezersbrief, is niet noodzakelijk de onze. De redactie

VVZ-memorandum

De Vereniging Vlaamse Ziekfondsen eist, in het kader van 'n volwaardig zelfbestuur voor Vlaanderen, dringend Vlaamse autonomie op in de sector van de Ziekteverzekering en de Gezondheidszorg en dit zowel financieel als structureel. Deze integrale Vlaamse autonomie moet doorgetrokken worden in gans de sociale en economische sector!

(meegedeeld)

ZOEKERTJE

■ Vrouw, 34 jaar, wonende te St-Kat-Waver zoekt dringend een passende betrekking. Zij is in het bezit van een diploma van 4 jaar avondschoon snit en naad. Graag had zij gewerkt als magazijnierster/verkoopster.

Belangstellenden kunnen zich wenden tot volksvertegenwoordiger Joos Somers, ofwel Liersesteenweg 11 te St-Kat-Waver, tel. nr. 015-21.79.00 ofwel via het Vlaams-Nationaal Centrum voor Mensen met Vragen, D. Boucherystraat 7 te Mechelen, tel. nr. 015-20.95.14 tijdens de kantooruren - ref. nr. C111.

■ Jongedame, 22 jaar en wonende te Mechelen zoekt dringend een passende betrekking. Zij is in het bezit van een diploma A1 vertaalster Spaans-Engels. Belangstellenden kunnen zich wenden tot volksvertegenwoordiger Joos Somers, ofwel Liersesteenweg 11 te 2580 St-Kat-Waver, tel. 015-21.79.00, ofwel via het Vlaams-Nationaal Centrum voor Mensen met Vragen, D. Boucherystraat 7 te 2800 Mechelen, tel. 015-20.95.14 ref. C 112.

■ 44-jarige dame, tweetalig, zoekt werk als verkoopster in winkel of vertegenwoordigster op de baan. Bezit geen eigen wagen, wel een rijbewijs. Voor inlichtingen zich wenden: O. Van Ooteghem, senator, Armand Lonqueststraat 31, 9219 Gentbrugge, tel. 091-30.72.87.

■ Jonge vrouwelijke bediende, met diploma A6/A3 handel/sekretariaat - daktylo NI-Fr.-E, met een weinig notities van steno, zoekt een passende betrekking. Is bereid in Brussel te werken. Voor inlichtingen zich wenden: O. Van Ooteghem, senator, Armand Lonqueststraat 31, 9219 Gentbrugge, tel. 091-30.72.87.

■ Jonge dame, 20 jaar, diploma medisch sekretariaat A1, zoekt passende betrekking. Als ervaring: stage medische dienst in bedrijf en klinieken, alsook bij privaat.

■ Jonge dame, 23 jaar, gehuwd, bediende van beroep, 4-talige daktylo, geen steno, kan met computerterminal werken, zoekt een passende betrekking, met ingang van januari '82. Is bereid in Brussel te werken.

■ Jonge dame, 21 jaar, wonende te St-Kat-Waver, zoekt dringend een passende betrekking. Zij is in het bezit van het diploma van 6 jaar kleding (technisch-beroeps) en van een diploma Frans. Zij spreekt vloeiend Nederlands, Frans en Engels. Ervaring heeft zij reeds als bediende/verkoopster en als handelsvertegenwoordigster. Belangstellenden kunnen zich wenden tot volksvertegenwoordiger Joos Somers, ofwel Liersesteenweg 11 te 2580 St-Kat-Waver, tel. 015-21.79.00; ofwel via het Vlaams-Nationaal Centrum voor Mensen met Vragen, D. Boucherystraat 7 te 2800 Mechelen, tel. 015-20.95.14 tijdens de kantooruren onder ref. 2617.

EEN KERSTBOOM VOL INTERVIEWS...

Naar jaarlijkse traditie, Knacks kerstboom, een blad vol interviews met...

• Lech Walesa • Premier Martens
• Alexander Haig • Eric van Rompuy
• Woody Allen • George Bush
• Lionel Jospin • Maarten 't Hart
• Swat van der Elst • Marc Santens
• Liv Ullman • Armand Preud'homme

en exclusief
**EEN
VERSLAG
UIT POLEN**

knack

NU TE KOOP: 45 FR.

Wij

Uitgave van het Vlaams Pers-, Radio- en TV-instituut v.z.w.

Opstel en samenwerking: het comité van redakteurs (H. De Schuyteneer, Johan Artois, M. Van Liedekerke en Toon van Overstraeten).

Alle stortingen voor abonnementen, publiciteit en redactie op prk 000-0171139-31 van «Wij», Barrakadenplein 12, 1000 Brussel. (Tel. 02-219.49.30).

Jaarabonnement 750 fr.
Halfjaarlijks 400 fr.
Driemaandelijks 225 fr.
Losse nummers 22 fr.

Verantw. uitgever: Vic Anciaux, Houba de Strooperlaan 142, 1020 Brussel.

Publiciteitschef: de h. Karel Severs, tel. 02-219.49.30, toestel 25 ('s voormiddags) of privé: Alsembergsesteenweg 41b, 1512 Dworp. Tel. 02-356.78.44.

Derde keus...

De Vlaamse liberalen hebben diep in hun reserve moeten tasten om een voorzitter van de Vlaamse Raad aan te wijzen. Zowel Vanderpoorten als Bascour weigerden. De ene omwille van het feit dat zijn partij hem onder druk van de CVP liet vallen als kandidaat-voorzitter van de Senaat; de tweede omdat hij naast een ministerportefeuille greep. Het is dan maar de derde keus

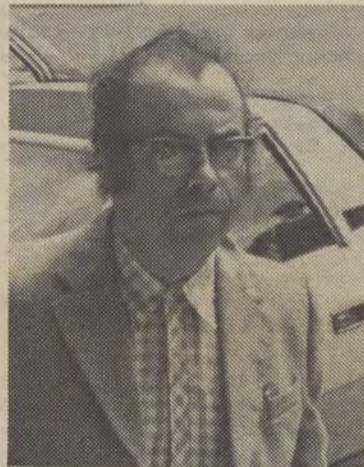
Jan Pede geworden, een Gentse franskljon, die door de PVV eigenlijk gepronostikeerd was als ondervoorzitter van de Senaat. In vergelijking met zijn voorgangers Vandekerckhove, Bascour, Coppieters en Boel beschikt deze man niet over één gram

Vlaamse reflex, laat staan dat hij in de Vlaamse beweging reeds zijn sporen zou verdiend hebben.

Met Geens als voorzitter van de Vlaamse regering en Pede als voorzitter van de Vlaamse Raad hebben CVP en PVV de prille Vlaamse autonomie weinig allure gegeven, maar eerder beschouwd als een afleggetje van de centrale regering met... derde keus-figuren.

vlotte omgang met het personeel is Willy Kuijpers steeds zwaarder en zwaarder gaan wegen op het dagelijks beleid.

Om de VU-pottekijker uit te schakelen stelde de CVP voor het aantal kwestoren op zes terug te brengen. Zogenaamd omwille van bezuinigingsmaatregelen... Als het maar in het CVP-kraampje past, want in 1979 vond deze partij het wel goed het aantal van zeven tot acht op te drijven om zelf een tweede kwestor in de wacht te slepen.

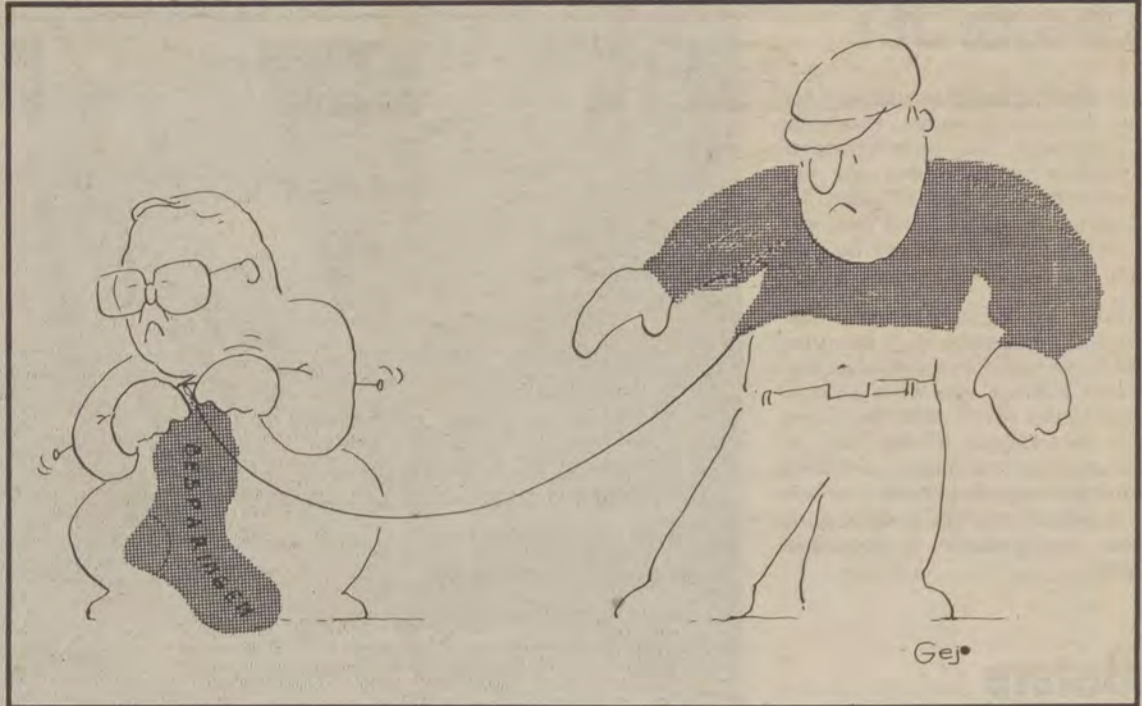

In ieder geval lukte de CVP niet in haar machtsspelletje. Althans voorlopig, want slechts tot en met Pasen blijft de toestand zoals hij nu is.

Geen pottekijker

De Kamer telt momenteel acht kwestoren, die kollegiaal instaan voor de huishouding en het beheer. Eén van die acht is kamerlid Willy Kuijpers.

Maar de Leuvenaar steekt de CVP zodanig de ogen uit, dat hij hoedanook moet verdwijnen. Door zijn inzet, dossierkennis en

MENSEN IN HET NIEUWS

Blakend van vertrouwen

De samenstelling van Martens V wijst er op dat ze blaakt van vertrouwen. Bij hoog en bij laag had Martens gezworen dat zijn regering niet meer dan 20 leden zou tellen, waarvan 15 ministers en 5 staatssecretarissen. Om de lieve vrede heeft hij deze dure eed moeten prijsgeven: het aantal staatssecretarissen werd verdubbeld. Voegen we bij de 25 „centrale” bewindsliden nog de 18 Gewest- en Gemeenschapsministers dan telt ons land niet minder dan 43 excellenties.

Hiermede komen de liberalen dan toch reeds gedeeltelijk tegemoet aan hun verkiezingslogan „Meer jobs...”

Wederkerig

In opvolging van Tindemans heeft het CVP-partijbestuur gewezen minister van Landsverdediging Swaelen aangeduid als voorzitter. In zijn eerste verklaring zegde hij aan de CVP-ministers zijn loyale en krachtvolle steun toe. Hij aarzelde echter niet daaraan toe te voegen dat deze steun dan ook wederkerig moet zijn. Want met Martens, Tindemans en Eyskens in één en dezelfde regering wordt het voor Swaelen opletten geblazen dat hij niet onder een pletwals terechtkomt.

Buitenlandse Zaken. Uiteindelijk haalde „mister Europe” Tindemans het, die daarmee zijn lang gekoesterde droom in vervulling ziet gaan.

Tweede kandidaat Nothomb, de gewezen minister van Buitenlandse Zaken, verhuisde naar Binnenlandse Zaken. Hij werd gesust met én het Openbaar Ambt én het vice-premierschap. Iets lastiger was het om de derde medespeler De Clercq te sussen. Hoedanook wilde deze iets „buitenlands”. Geen nood evenwel met iemand als Martens aan het roer. Bovenop het departement van Financiën verkreeg de gewezen PVV-voorzitter niet alleen het vice-premierschap, maar ook Buitenlandse Handel. Een kinderhand...

Bulldozer

De meest opvallende nieuwkomer in de regering Martens V is „bulldozer” Dehaene. Daarmede treedt deze schaduw van Martens definitief in het politieke daglicht. Eigenlijk lag dit in de lijn der verwachtingen, want op het formatiebeeraad heerste hij dusdanig dat hij de titel adjunct-formateur meekreeg.

Dehaene wordt ACW-minister nummer één. Het valt te hopen dat Martens zijn gewezen schaduw door en door kent. Want ambitieus als niet één, ongelooflijk brutaal en recht-op-het-doel zou Dehaene het middelpunt van het regeringsbeleid wel eens kunnen verleggen van de Wetstraat 16 naar de Jozef II-straat, waar zijn departement van Sociale Zaken gevestigd is.

Waakhonden

Aan de staatssecretarissen werd duidelijk een aparte functie toegekend. Hugo Camps van „Het Belang van Limburg” omschreef ze „als waakhonden van andersdenkende ministers op een en hetzelfde departement”.

Aldus kreeg minister De Croo CVP-dame D'Hondt als rechterhand en bijstand. Minister Demuyter van het Brusselse gewest wordt door twee dames op de vingers gekeken: mevr. Goor van de PSC en mevr. Neyts van de PVV. Ook minister Eyskens ontstapte niet aan enig toezicht: de Waalse liberaal Knoops is zijn schaduw.

De meest opvallende waakhond vinden we evenwel tussen de ministers. Waar normaal de departementen Financiën en Begroting hand in hand gaan, werden ze ditmaal gesplitst. Financie-minister De Clercq kreeg in de persoon van de Waalse MOC-minister Maystadt, die dus Begroting beheert, een te duchten waakhond mee.

Een kinderhand...

Niet minder dan drie kandidaten aasden op het departement van

Dinsdag 22 december was een historische dag op het gebied van staatsvorming. Vlaamse ministers werden beëdigd. Maar PVV en CVP zorgden, machtswellustig als steeds, voor een valse start...

Liberaal JET

Tijdens het kongres van de CVP verdedigde gewezen voorzitter Tindemans het prioriteitenprogramma van Martens als een realisatie van het JET-plan. Hij had het in dat verband over een „historisch moment” en de aanzet van „angst omzetten in hoop”.

Het moet dan toch een zeer liberale JET zijn, want op de kongressen van Vlaamse en Waalse liberalen heerste een ware euforiestemming. Meer zelfs: de eeuwige dwarsligger bij de PRL, de Brusselaar Mundeleer, stemde in met het regeerakkoord. Een enige gebeurtenis die in deze partij niet onopgemerkt is voorbijgegaan...

Betere CVP'ers?...

Jongerenvoorzitter Van Rompuy stal de show tijdens het kongres van de CVP. Vooral dan met zijn forse kritiek op de ministers, die deel uitmaakten van de regering Eyskens.

Een daverend applaus oogstte hij met de uitroep: „Wij willen minder ministers, andere ministers en betere CVP'ers. De CVP is kapot gegaan aan haar machtshonger. De partij is er niet voor de ministers, de ministers zijn er voor de partij.” Tevens eiste hij dat de nieuwe CVP-voorzitter „een jonge en onbesproken figuur zou worden”.

Aan wie zou de ambitieuze Van Rompuy gedacht hebben?...

...afwachten

Van Rompuy heeft zijn slag slechts gedeeltelijk thuis gehaald. Zijn eis voor minder ministers is alleszins niet aanhoord. Integendeel... alle landen moeten wel vol bewondering staan voor dit lapje grond met niet minder dan 43 excellenties. Andere ministers zijn het alles-

CVP en PVV vonden mekaar best in het donker. De linkervleugel van de CVP schuwt de klaarlichte dag om te zien wat de liberalen met hun instemming al in de wacht sleepten.

zins geworden. Chabert, Dhoore, De Backer, Lavens en Swaelen moesten hun portefeuille inleveren. Gewezen eerste minister Eyskens werd slechts op het allerlaatste ogenblik opnieuw binnengehaald, terwijl Swaelen opgevist werd als partijvoorzitter.

Zo solidair is de CVP dan wel, dat voor al deze gesneuvelden een „doekje voor het bloeden” gezocht wordt. Aldus wordt De Backer gesuggereerd als burge-meester van Antwerpen en Dhoore als gouverneur van een nog te bepalen provincie. En Chabert? Met deze man kan de partij alle richtingen uit.

Of hun plaatsvervangers betere CVP'ers zijn, laten wij aan het oordeel van Van Rompuy zelf over. Feit is dat Martens, Tindemans en Eyskens hun guerrilla nu in de regering kunnen verder zetten... in 's lands belang.

Vijfde kolonne

De Franse Gemeenschapsraad heeft tijdens zijn openingsvergadering de FDF'er Peetermans met de grote trom binnengehaald. Peetermans is een rechtstreeks verkozen senator uit het arrondissement Leuven. Eigenlijk hoort deze FDF'er thuis in de Vlaamse raad. In de wet is helemaal geen sprake van een vrije keuze tussen beide raden. Ofwel wordt hij uit de Franstalige gemeenschapsraad gesloten, ofwel neemt hij ontslag als senator. Vlaanderen is niet gediend met de oprichting van een vijfde kolonne! Bovendien blijkt de Franse gemeenschapsraad haar houding

tegenover gewezen PVV-senator mevr. Bernaerts vergeten te zijn.

Politiek alternatief

Terwijl het ACV-bestuur nog lang niet rond is met de bespreking van het regeerakkoord, heeft de Waalse vleugel deze week reeds een standpunt ingenomen. Bondig samengevat komt het er op neer dat het programma van Martens V verworpen wordt omdat het ondemocratisch en rechts is. De Waalse kristelijke vakbond gaat nog een stap verder en nodigt zijn leden uit om actief deel te

Zalig Kerstmis...

Gewezen CVP-voorzitter, gewezen EVP-voorzitter en Europarlementslid Leo Tindemans, thans minister van Buitenlandse Betrekkingen, is naar verluidt nu al anderhalf jaar diplomatiek bedrijvig om de diktatuur in El Salvador af te zwakken.

Resultaat tot op heden? In El Salvador zijn alle traditionele kerstmisavonden tijdens de avonduren afgelast. Zalig Kerstmis!

nemen aan nieuwe formules, die voor de arbeidersbeweging een geldig politiek alternatief zouden bieden. En wat kan dit anders betekenen dat een eventuele nieuwe partijvorming?

Bewondering

Voor iemand als Martens kan men niet anders dan in volle bewondering staan. De gedachtenkronkels die deze man sinds jaren neemt, zijn slechts weinig mensen gegund.

Wie herinnert zich nog zijn blauwdruk voor een écht federalisme, die hij voor de Vlaamse Volksbeweging opstelde? Wie herinnert zich nog de Wilfried Martens van het jeugdcomité van de wereldtentoonstelling of de Wilfried Martens die samen met Collard de progressieve frontvorming predikte?

Van dat alles is niets terecht gekomen evenmin als van de programma's van Martens I, II, III en IV. Martens V is hetzelfde lot beschoren. En wat zal deze Gentse toevan naar dan weer uit zijn mouw schudden?

Een technokraat en een stoeltjeswipper zijn uit de regeerboot gevallen. Bij het aantreden van de regering-Eyskens heette het nochtans dat met Vandeputte de financiële krater zou gevuld worden...

20 jaar politiek kursief

Sedert 1961 — 20 jaar geleden — is één van onze kollega's en gewezen hoofdredacteur Toon van Overstraeten lid van het redaktieteam „WIJ”. Zijn medewerking aan het blad dateert evenwel reeds van vroeger. In 1982 zal het welgeteld een kwart eeuw geleden zijn dat het eerste artikel van Toon van Overstraeten — onder een of andere schuilnaam — in het toenmalige tijdschrift „De Volksunie” verscheen.

Heel die tijd en tot op vandaag heeft Toon van Overstraeten, naast ontelbare commentaren over de meest diverse onderwerpen, boven de naam

„dio Genes” een rubriek verzorgd die zowel binnen als buiten de Volksunie, met grote aandacht gelezen wordt. Niet alleen omdat het dio Genes-genre (het politiek kursief) in Vlaanderen een weinig beoefende discipline is, maar vooral omdat de behandelde temata eerlijk en doorgaans vlijmscherp ontleed worden.

Om de dubbele jaardag de nodige luister bij te zetten en om te voldoen aan een herhaald verzoek, heeft het comité van redakteurs het initiatief genomen een representatieve selectie van „dio Genes” te bundelen en uit te geven tegen midden februari.

De „WIJ”-lezers wordt de kans geboden vooraf in te tekenen, zodat hun naam kan opgenomen worden in een intekenlijst die echter op 15 januari 1982 wordt afgesloten.

De bundeling (± 224 blz.) wordt ingeleid door „WIJ”-medewerker Henri-Floris Jaspers, voorzitter van de Vereniging van Vlaamse Letterkundigen en uitgegeven door de uitgeverijen Walter Soethoudt en de Nederlandsche Boekhandel.

Prijs bij vóórintekening:

— Paperback: 475 fr. (na 15 januari 1982 575 fr.).
— Gebonden met linnen stofwikk: 750 fr. (deze oplage is beperkt en voorzien van de handtekening van de auteur).

De voorintekening kan enkel en alleen gebeuren door storting van het bedrag op rek. nr. 000-0440889-24 van R. Van der Donck, Corbielaan 29, 3060 Bertem.

Het comité van redakteurs is er van overtuigd dat alle „WIJ”-lezers graag een exemplaar van „20 jaar dio Genes” in de boekenkast zal willen bewaren.

Liberaler kan het niet...

„We leven boven onze stand”

Vijf jaar geleden werd bij een onderzoek van de Antwerpse universiteit (UIA) vastgesteld dat zo'n vijftien procent van onze bevolking armoede lijdt. Vandaag zou dat cijfer opgelopen zijn tot 20 ten honderd en meer. Eén op vijf dus. Dat zijn mensen die, terwijl algemeen bekeken het levenspeil van de bevolking in de voorbije jaren nog toenam, de buikriem behoorlijk moesten toetrekken. Dat zijn onder meer langdurig zieken, mindervaliden, gastarbeiders... Maar dat zijn meer en meer jonge mensen die keihard getroffen worden door de werkloosheid. Armoede in ons land betekent niet meteen de dreigende hongerdood. Alhoewel, volgens ramingen zou toch zo'n tien procent van de bevolking te weinig eten hebben... De andere tien procent van de armoezaaiers zijn mensen die op verre na er niet toe komen „het normale leven” in dit land te halen.

Als vaststelling kan zulks tellen. In dit licht geeft het te denken dat in de regeerverklaring van Martens V gesteld wordt dat de ganse bevolking in de komende jaren behoorlijk zal moeten inleveren. Daarbij worden hoegenaamd geen waarborgen gegeven dat de minstbegoeden, de armen, niet nog maar eens de klappen van de zweep zullen krijgen, en dieper in hun lot van armoezaaiers geduwd worden.

De rijken rijker en de armen armer...

Met de uitgesproken liberale sociaal-ekonomische beleidsverklaring van premier Martens wordt ervan uitgegaan dat we behoorlijk boven onze stand leven, en dat een afdoende remedie er vooral in bestaat de werkvergoedingen en sociale vergoedingen een tijdlang in belangrijke mate af te romen. Een en ander moet van aard zijn om, zoals dat heet, de bedrijven nieuwe zuurstof toe te dienen. Tijdens het investituurdebat heeft Martens uitdrukkelijk verklaard dat de aldus opgespaarde gelden in de bedrijven zullen blijven en niet in een nationaal fonds moeten gestort worden.

Op die wijze meent de premier te kunnen argumenteren dat de bezuinigingsinspanningen niet meteen verdwijnen in een nationale smeltkroes, maar rechtstreeks de regio's ten goede komen.

Op het eerste gezicht is dit een pluspunt, hoewel de werkende bevolking geen enkele waarborg heeft dat met het „ingeleverde geld” nieuwe investeringen geschieden en nieuwe werkgelegenheid wordt betracht. Daartoe is er geen enkele formele verplichting. De gedwongen besparing zou dan spoedig ook wel

eens niets anders dan wat ministeriële oogverblindings kunnen blijken...

Profiteren

Overigens, werknemers in diensten en beschermde sectoren hebben hoegenaamd geen garanties dat hun inspanningen crisisbestrijdend werken. Wat gaat er bijvoorbeeld geschieden met de ingeleverde gelden van ambtenaren? Gaat dit miljardenbedrag immers niet stilletjes naar de Brusselse meltingpot?

Net zomin als met de wetten voor ekonomische expansie ligt er nu een plan op tafel voor een nieuw industrieel beleid. Men gaat maar wat in het wilde weg, en met de ondersteuning van veel bravoure, aftoppen om de crisis te bestrijden.

Naar wenken en waarschuwingen van specialisten wordt nauwelijks geluisterd. Daar is trouwens geen tijd voor want de ministers juttten mekaar op in nachtvergaderingen. Nochtans is er precies op dit moment alweer de waarschuwing van professoren (op een studiedag, georganiseerd door het Hoger Instituut voor de Arbeid) van de Leuvense universiteit dat werktijdverkorting en lagere lonen hoegenaamd niet volstaan om de werkloosheid te bestrijden. Erger nog, de befaamde professor Roger Van Overstraeten wijst erop dat de mikro-elektronika ook bij ons werklozen aan het maken is en dat we van die kant nog maar de eerste rake klappen aan het krijgen zijn. Uit een onderzoek van de chips-specialist is gebleken dat bij een (onaf-

wendbare) verdergaande automatisering ook een verdere vervreemding van de arbeid de nieuwe kwaal zal worden.

In het licht van die evolutie blijkt de sanerende regeerverklaring niets meer dan een pleister op een houten been.

Op zijn regeerbank knikt premier Martens wel graag fel ja als een parlementslid op de tribune betoogt dat we behoorlijk rijkelijk leven. Hij vergeet dan maar stilletjes dat door gebrek aan toekomstgericht overheidsbeleid (bijvoorbeeld inzake de opmars van de chips) het aantal werklozen nog zal toenemen, terwijl onderhand al meer dan een half miljoen gezinnen door werkloosheid wordt getroffen. Hij wil niet geweten hebben dat al verscheidene jaren haast twin-

tig procent van de bevolking de buikriem toesnoert en dat desondanks het aantal armoezaaiers toeneemt.

Vandaar ook dat onverschrokken een aanpassing van tal van sociale vergoedingen wordt vooropgesteld. Met de goede reden dat er teveel profiteurs terzake zijn worden de hulpbehoevenden alweer zwaar getroffen.

Een hoopgevend tewerkstellingsbeleid is er niet. Een nieuw industrieel beleid blijft zoek. En in het kader van de nationale bezuinigingsakktie zal er duchtig gesnoeid worden in sociale vergoedingen. Zoals er ook voor de sektor welzijnzorg (of begeleiding van mensen in miserie) minder geld zal ter beschikking gesteld worden. Liberaler kan het niet. (hds)

Liberaler kan het niet. Deze twee heren hadden de eindredactie van Martens V (als eisende partij) stevig in handen. Morgen wordt ons de rekening van hun regeringsbeleid gepresenteerd.

Primitieve beslissing

Op een perskonferentie heeft de beweging „Kristenen voor het socialisme” de voorgenomen krisispolitiek van de regering-Martens streng gelaakt. De groepering vindt het ongehoord dat de regering, die toch over een meerderheid in het parlement kan beschikken het nodig acht te regeren, een vol jaar lang, met volmachten.

Erger vinden de „Kristenen voor het socialisme” dat de regering de meest primitieve weg heeft gekozen voor bestrijding van de crisis, namelijk het zoeken naar zondebokken (werklozen, gastarbeiders) en het besparen op kosten van de minstbegoeden. Zij laken ook de houding van de CVP die tekort schiet en de rijken van geschenken wil voorzien, met een „voorgespiegelde

illusie van nieuwe tewerkstelling.

De Kristenen voor het Socialisme vinden het ook jammer dat de Belgische bisschoppen in dit cruciaal krisismoment hun stem niet laten horen.

Miljarden extra

Uit de Financieel-Ekonomische Tijd: „De nieuwe regering heeft in haar prioriteitenverklaring in feite niet meer gezegd dan dat de gewaarborgde leningen bij Cockerill-Sambre als verloren moeten worden beschouwd. Elk jaar steekt de staat dus alleen wat dit betreft een paar miljarden extra in dit staalbedrijf.”

(...) Een ander probleem, waarmee de regering veel meer moeite zal hebben, stelt zich bij de bepaling dat de regering haar maatregelen zal nemen „in het raam

van de besliste enveloppe”. In mei jl. was namelijk een omslag van 22 miljard toegekend voor de financiering van alle „eventuele toekomstige” cashdrains. Frère en Charlier hadden in hun fameuze nota van maart '81 over maximaal 16 miljard cashdrains gesproken, maar zo optimistisch had de regering niet willen zijn bij haar beslissing. De cashdrain wordt alleen voor '81 al op 16 miljard geraamd.

Wat Cockerill-Sambre betreft staat de nieuwe regering voor de dubbelzinnige situatie dat enerzijds aan het sectorieel beleid wordt vastgehouden, en dat een beperking van de budgettaire inspanning als principieel wordt vooropgesteld terwijl anderzijds nu al duidelijk is dat die twee niet samen kunnen.

Kortom: in de regeerverklaring heeft Martens V impliciet de belofte gedaan aan Cockerill-Sambre een bijkomend pak miljarden toe te reiken.

100.000 in miserie

Op diverse domeinen begint de crisis zich duidelijk te laten gevoelen. Steeds meer gezinnen beginnen niet alleen in de rode cijfers te geraken, maar dreigen meegesleurd te worden in een helse kringloop van deurwaardersexploten.

Cijfers van het Nationaal Instituut voor de Statistiek (NIS) met betrekking tot het jaar 1980 onthullen dat bijna 100.000 gezinnen in ons land zwaar in verlegenheid zijn geraakt voor afbetaling van leningen; hetzij komfortleningen, hetzij persoonlijke leningen. Vanaf het moment dat drie maandelijkse afbetalingen achterwege blijven hebben de kredietinstellingen het recht juridische maatregelen te nemen; te beginnen met het bezoek van deurwaarders. Eind '80 zaten zo'n 100.000 gezinnen in die vieze penarie. De toename van de werkloosheid dit jaar zal ongetwijfeld van aard zijn om dit soort sociale miserie nog behoorlijk te doen aanzwellen. Ook van die gezinnen vraagt de regering-Martens dat zij vanaf volgend jaar zouden „inleveren”.

Eindejaarspremie

De werknemers van Cockerill-Yards in Hoboken beleven alles behalve eindejaarsdagen. Terwijl over de toekomst van het bedrijf helemaal geen uitsluit is gegeven, kwam de regering wel eindelijk met enkele miljoenen over de brug. Maar, de uitbetaling van een eindejaarspremie bleef het voorwerp van hardnekkig gebekvecht tussen werknemers en direktie. Vergeleken met de behandeling die werknemers van Waalse staalbedrijven in de voorbije jaren kregen, toen er kasmoeilijkheden rezen, blijkt de nationale regering er vooral om bekommerd te zijn de Hobokense scheepsbouwers aan hun lot over te laten.

Jef en Piet

WAT DENK JIJ
VAN DE NIEUWE
PLOEG ?

ZE SPELEN
TEVEEL OP
BUITENSPEL !

Dolle pers

De liberale pers draait dol. Op 17 december jongstleden schreef Piet Van Brabant in „Het Laatste Nieuws” dat de armslag die de ministers van het Parlement zullen krijgen, hun verantwoordelijkheid vergroot.

En hij vervolgt: „Martens heeft een raadpleging van de sociale partners beloofd. Hopelijk zal hij het Parlement eveneens aan de tand voelen en de parlementsfrakties op zijn minst inlichten over de manier waarop de regering van haar machten gebruik maakt.”

Alsof deze redenering nog niet volstaat, besluit Piet Van Brabant: „Zo zal iedereen op zijn plaats blijven: het Parlement, de politieke partijen, de vakbonden...”

Omwille van het politiek fatsoen, stellen wij de liberalen voor het Parlement te ontbinden, de kiezers niet meer zinloos op te roepen... kortom: de parlementaire democratie op te doeken.

Vic gaat te ver

Ook redakteur Frans Van Erps van „De Nieuwe Gids” is door het dolle heen. Aldus beweert hij botweg dat er in plaats van vijf nu tien staatssekreterissen zijn. „maar we weten hoe het er in de uren voor de beëdiging aan toe gaat”. Misschien had Van Erps er goed aan

gedaan even die „uren voor de beëdiging” te beschrijven voor zijn lezers.

Daags voordien beschuldigde dezelfde Van Erps VU-voorzitter Vic Anciaux van politieke zedenverwilderding, lichtvaardigheid en achterklap. Aanleiding hiertoe was de aanval van de voorzitter op EEG-kommissaris Davignon in verband met de ontwikkelingszones en het staal.

Zonder op deze beschuldiging in te gaan raden wij Van Erps aan om in de toekomst binnen zijn eigen partij „de politieke zedenverwilderings” aan te klagen.

Zware prijs

De prijs die de CVP betaald heeft om haar klein PSC-broertje te overtuigen van regeringsdeelname, valt volledig ten laste van Vlaanderen.

Niet alleen zal het staalakkkoord volledig en korrekter verder uitgevoerd worden, maar bovendien wordt gestreefd naar „een omzetting in kapitaal door de Belgische staat van de reeds gewaarborgde lange termijn schulden van Cockerill-Sambre”.

Konkreet betekent dit opnieuw een aderlating van 35 miljard in Cockerill-Sambre. De PSC-voorzitter Duprez en zijn liberale kollega Gol hebben dus meer uit de brand kunnen slepen dan Spitaels ooit vermocht.

PERSpektief

Martens mag fier zijn: in de Kamer kreeg zijn regering de steun van Vlamingen- (en dus ook vreemdelingen)hater Nols. Een mooie illustratie van de ultra-liberale koers, die deze regering wil volgen. Alle mooie woorden van de verkiezingscampagne ten spijt, gaan CVP en PVV resoluut in de aanval tegen de geldbeugel van iedereen. Nu zijn de Vlamingen wel bereid tot inleveren, maar dan moet er ook een duidelijke uitweg zijn, moet het klaar zijn waarvoor dat geld moet dienen! En dat is niet zo, of is het misschien om al de ministers te betalen?

HUGO Camps in Het Belang van Limburg: „Niet minder dan 43 bewindslieden laten opdraven in dit vingerhoedlandje met elk een dure limousine en breed geïnstalleerd kabinet is op zichzelf een klein schandaal. Het is een weelde die stéékt in deze donkere kristijd met nu al meer dan 10 procent van de beroepsbevolking in stempelpijn. Al even belachelijk is het feit dat Martens omringd wordt door drie vice-premiers. Van elke partij een. Ook daaruit blijkt dat men hier bij de vorming van een regering niet meer ontsnapt aan de terreur van het visitekaartje. Alleen hebben we inmiddels wel geleerd dat het land daarom nog niet beter bestuurd wordt. Ook de vreemde combinatie van sommige departementen wijst op een onlusbare prestige-honger. Zo heeft Willy De Clercq dan toch iets buitenlands binnengegeven. Het was bekend dat de PVV-voorzitter aasde op de portefeuille van Buitenlandse Zaken. Maar hij vond Tindemans op zijn wegen en kreeg dan maar als compensatie bovenop het (zware) departement van Financiën Buitenlandse Handel toegewezen. De nieuwe reiskoffers kunnen dus dienen.”

HET wantrouwen zit dus ingebakken in deze regering. Om te beginnen heeft de CVP al haar rivaliserende clans in de regering gestoken. Nu kunnen ze daar ruzie maken, en is de éénheid van de partij hersteld. Mooie oplossing! Maar ook hebben sommige liberalen een CVP-waakhond meegereggen, en daar zijn de liberalen niet gelukkig mee. Lees Het Laatste Nieuws: „Twijfelachtiger is in dit gezelschap de Waalse MOC-minister Philippe Maystadt, die de begroting onder zijn bevoegdheid krijgt. De jonge vaandeldrager van de Waalse kristelijke arbeiderswereld werd er kennelijk door de PSC geplaagd om Willy De Clercq in het oog te houden. Hopelijk niet om het herstelbeleid te dwarsbomen.”

In zijn toespraak voor het PSC-kongres van woensdag drukte Maystadt heel wat twijfels uit over de haalbaarheid van het prioriteitenprogramma, dat zijns inziens te veel liberale klemtoneel bevat. Zeer snel zullen degenen die er wel met hun hart bij zijn, ondervinden of het er Maystadt om te doen is mee te bouwen aan het herstel of integendeel om het geplande beleid om te buigen of te remmen.”

INDERDAAD wringt het schoentje aan Waalse kant. Daar kunnen Martens en Gol niet rekenen op een meerderheid, en wat gaan de Walen doen als de FGTB tot stakingen oproept? Ook De Morgen waarschuwt daarvoor: „Laten de woordvoerders van de kristelijke arbeidersbeweging zich toch vermurwen om de volmachten te slikken, dan zullen ze moeten beseffen dat ze daarmee hun hele achterban en zichzelf uitsluiten van toekomstige invloed op het regeerwerk. Dan wordt die achterban tot buitenparlementaire oppositie gedwongen en dat kan wel eens eindigen op de stoep, waar een volmachtensysteem de volkse vertegenwoordigers in se wel naartoe stuurt.”

Nu, het resultaat van de Waalse agitatie laat zich wel raden. De Waalse deelregering zal desnoods illegaal méér bevoegdheden naar zich toetrekken om in Wallonië toch een socialistisch beleid te kunnen voeren.

WAT gaan de Vlamingen dan doen? Lijdzaam ondergaan, zoals ze al zo lang doen, of eindelijk de belangen van het Vlaamse volk hoger aanslaan dan die van een kunstmatige Belgische staat? In het Kamerdebat heeft Martens daar niet op geantwoord. Dat zegt ook De Standaard: „Intussen zijn de Vlaamse parlementsleden — ook die van de meerderheid — die uitleg verlangden over de regionale aspecten van het economisch beleid op hun honger gebleven. De nijpende vragen die men in

Vlaanderen stelt over het staal, over de aanwending van het Vlaamse geld in het Waalse bedrijfsleven, kregen geen afdoend antwoord. Het is bekend dat Wilfried Martens gewonnen is voor de geleidelijke regionalisering van het bedrijfsleven, maar — gedwongen door tijdnoed — voorsnog met de bestaande structuren wil werken om de meest dringende noden op te vangen. Maar als die structuren niet bruikbaar blijken te zijn, zal deze regering

het probleem van het economische federalisme toch niet kunnen ontwijken.”

BESLUIT: deze ultra-liberale regering, met sterk unitaire inslag, belooft weinig goeds voor Vlaanderen. De Walen gaan ongetwijfeld in het offensief, en wat gaat Vlaanderen dan doen? Meer dan ooit moeten we de geesten klaarmaken voor de boedelscheiding!

Omringd door 3 vice-premiers... tegen het vallen?

Zelfs Nols en RAD...

De regering Martens V heeft het noch in de Kamer noch in de Senaat moeilijk gehad. Zelfs Vlamingenhater Nols en de parlementairen van RAD-UDRT konden zich verzoenen met het regeerprogramma. Waarmede voldoende duidelijk is aangevoeld hoe Vlaams-minnend en hoe sociaal-voelend het uitgestippelde beleid wel is.

Om zijn kabinet zowel wat de samenstelling betreft als programmatisch voldoende in zijn reep te hebben, diende Martens het hele debat met de „karwats” te achtervolgen. Vóór dinsdag moest alles rond zijn, want dan zouden de Gemeenschapsraden vergaderen en de Gemeenschapsregeringen opgericht worden. Voor de Kamerleden werd het dus weekendwerk tot maandag in de vroege uurtjes, waarna de senatoren tot diep in de nacht aan de slag mochten. De tussenkomsten van de VU-senatoren waren dan ook nog niet te onzer beschikking op het ogenblik dat WIJ in druk ging.

In ieder geval maakt dit karwats-debat duidelijk dat het een drog-reden is te beweren dat volmachten vereist zijn voor een dringende en snelle aanpak. De regeringspartijen zullen de volmachten

echter wel kunnen gebruiken om hun eigen verdedigheid te verdoezelen. Hoe minder verklaringen op het spreekgestoelte en hoe minder lastige amendementen, hoe beter de geleerden kunnen samen gehouden worden.

Alles bij elkaar was het een vrij mat debat in de Kamer. De meerderheidsfrakties beperkten zich tot een braaf ja-knikken. Zelfs iemand als ene Dupré, die eertijds in de aanval durfde te gaan tegen de staalplannen, slikt al zijn stoutmoedige woorden in en vond zelfs de aangedikte geldstroom naar het Waalse staal best verdedigbaar. De socialisten betokkelden voornamelijk het anti-democratisch karakter van de volmachten en het extreem liberale programma. Vuur kwam er pas in het debat wanneer VU-voorzitter Vic Anciaux het podium beklom en met zijn vinnige inleiding „Wilfried Martens, u is daar weer, terug na maanden weg geweest en statiger dan ooit” de eerste-minister uit zijn zaterdagmiddag-dutje haalde. Namens de fractie behandelden Jaak Gabriëls, Frans Baert, Jef Valkeniers, Willy Desaeyere en Joos Somers een aantal luiken van de regeerverklaring. Of zoals in het geval van Joos Somers, het ontbrekend luik van de amnestie.

Schitterend was de sociaal-ekonomische ontleding van Hugo Schiltz. De kritikasters die beweren dat de oppositie over geen alternatief beschikt, hebben duidelijk deze tussenkomst niet aanhoord.

De VU-voorzitter verweet Martens een neo-konservatieve markteconomie à la Reagan te verdedigen. Sociale correcties worden in het programma nergens voorzien, terwijl evenmin gewaarborgd wordt dat de beoogde stijging van de rendabiliteit de tewerkstelling zal ten goede komen. Grote groepen zullen moeten inleveren, maar zij krijgen de garantie niet dat het vluchtkapitaal zal terugkeren. Kortom, de liberale kiezer wordt erg mooi beloond terwijl het JET-plan van de CVP een bocht van meer dan 90 graden maakt.

Op communautair vlak beantwoordt het regeerprogramma helemaal niet aan de Vlaamse verzoeken. Of zoals Frans Baert het uitdrukte: de unitaire draad wordt opnieuw opgenomen.

Is het welslagen van de ekonomische herstellpolitiek een zeer twijfelachtige zaak, aan het Vlaamse volk heeft deze regering niets te bieden. De Vlaamse kiezer verdiende echter beter!

Vic Anciaux: „Uiterst liberaal”

„Deze regering wordt voorgesteld als de resultante die voortspuit uit de konfrontatie links-rechts en waarbij de keuze op rechts viel. Er moest een ander beleid komen. Wij zijn de eersten om dat te bevestigen.”

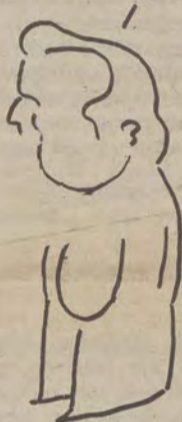
„Nu hebben wij een stevig rechts liberaal beleid. Ook de VU is van oordeel dat er noodzakelijke maatregelen dienden getroffen voor het ekonomisch herstel en dat aan de bedrijven stimuli moesten gegeven worden.”

„Het programma dat hier voor ons ligt is evenwel meer dan dat. Het is een ultra-liberaal programma met excessen die heel wat vragen doen rijzen op sociaal vlak. De kleine man zal moeten betalen. Wat zal er gebeuren met de pensioenen, het remgeld?”

„Wellicht is een loonmatiging gewenst en noodzakelijk, maar ik voeg er onmiddellijk aan toe dat de mensen moeten weten wat er met hun inlevering zal gebeuren. Bovendien raakt u ook hier de kleine man, de kleine werker die naar de armoede wordt gedreven.”

HET DOET NATUURLIJK ALTIJD PLEZIER TE HOREN, VAN

IEMAND DIE HET KAN WETEN DAT ER

EEN STERKE STROMING IS VOOR DE OPPOSITIE.

Wij

Niet fundamenteel

Fundamenteel voorziet de regeerverklaring niets op het vlak van de sociale zekerheid en de volksgezondheid. Aan de hand van ettelijke voorbeelden legde kamerlid Jef Valkeniers nog maar eens de vinger op de vele wonden van slecht beleid en wanbeheer. Als besluit pleitte hij voor een federalisering van deze materie: „De federalisering van de artsensyndikaten, het verschil in medische consumptie tussen Vlaanderen en Wallonië, de incidenten rond de splitsing van de Orde van Geneesheren tonen aan dat de gezondheidszorg dringend aan een federalisering toe is.”

Zijn collega Jaak Gabriëls bleef vooral bij de problemen van zijn provincie stilstaan, want met geen woord rept de regering hierover. Voor Wallonië bleek het wel mogelijk een prioritair plan op te stellen; hetzelfde moet dus ook voor Limburg kunnen. Essentieel bij dergelijk plan zijn de tewerkstelling, de investeringen, de steenkolenrijverheid die nog steeds „gekoloniseerd” wordt door het Waalse staal, de bouwnijverheid en ook het staal want terwijl de Vlamingen bijdragen voor het Waalse staal heeft ALZ grote moeilijkheden. „De tijd van de minzame Limburger is voorbij”, aldus Jaak Gabriëls. Het financieel, fiscaal en budgettair luik van de regeringsplannen werd door een andere Limburger

doorgelicht, Willy Desaeyere. Essentieel daarbij is dat de voorgestelde besparingen ofwel denkbeeldig zijn, ofwel ekonomische

nonsens. Slechts één vierde van de besparingen is volgens het kamerlid reëel. Dus nauwelijks 30 van de 120 miljard!

Unitair en zonder hoop

Inzake de herwaardering van de instellingen staat het regeerakkoord vol vage beloften als daar zijn een legislatuurregering en de depolitizing. Allemaal „oude koeien”, aldus Frans Baert, die tevens wees op de afwezigheid van enig voorstel voor de hervorming van de Senaat en een taakverdeling tussen beide kamers. Het VU-kamerlid hekelde vervolgens de afremming van de tendens naar meer autonomie voor de gemeenschappen. In het regeerakkoord zit een nieuwe unitaire tendens verweven, nog aangedikt door het feit dat CVP en PVV de centrale coalitie doorgetrokken hebben naar de regionale niveaus. Tot slot handelde Frans Baert ook voer de vredespolitiek: „Ons volk levend op een klein grondgebied, wordt met totale vernietiging bedreigd door de kernwapens en de neutronenbom. Daarom is de VU er tegen gekant.”

Daarmede belanden we bij het Mechels kamerlid Joos Somers, die erop wees dat Kerstmis 1981 eens te meer zal voorbijgaan zonder een teken van hoop voor de

Vlaamse gemeenschap. In heel de regeerverklaring wordt met geen woord gerept over de gevolgen van de repressie: „Meent men misschien dat er geen sociale gevolgen meer zijn? Zelfs kleinkinderen worden nog door het sekwestert onderfd...”

Hugo Schiltz: „Vlaams minimalisme”

„Opnieuw wordt voorrang gevraagd voor de ekonomische politiek. Dat werd reeds vaker gedaan en dan vooral om Vlaamse eisen te kunnen tegenhouden. Het Vlaamse probleem is er een van totale emancipatie, ook sociaal en ekonomisch. Men kan beide niet van mekaar scheiden. In Vlaanderen is een grote meerderheid voor een sociaal gekorrigeerde markteconomie. In Wallonië bestaat een heel andere opvatting.”

„Deze regering heeft het Vlaamse volk niets te bieden. Het Vlaamse volk zal de gevolgen van de crisis moeten betalen. De CVP is de partij gebleven van het Vlaams minimalisme. Het programma van Martens V is het meest beschamende voor Vlaanderen sedert vele jaren!”

„In de Belgische geschiedenis is het een unicum van een regering Martens V te kunnen spreken. Het duidt in de persoon van de premier op een verbluffende technische vaardigheid, maar ook op profielloosheid en een sterke machtswil. Sommigen willen enkel maar regeren.”

Bezettingen in bedrijven en mijnen

Poolse arbeiders gaan door met verzetsacties

Een kleine twee weken nadat generaal Jaruzelski in Polen de macht overnam, de vrije vakbond Solidariteit en de partij buiten spel zette, en een militaire bestuursraad vestigde blijkt steeds duidelijker dat hij niet in het eerste onmiddellijke doel van die operatie geslaagd is. Dat doel bestond er zonder twijfel in om, gebruik makend van de populariteit die de strijdkrachten genoten of geacht werden te genieten, het vertrouwen van de bevolking in het bewind te herstellen, de hardste elementen van zowel Solidariteit als partij uit te schakelen, een snelle werkherhvatting en begin van economisch herstel te bewerkstelligen en daarna een nieuwe dialoog tussen bewind en Solidariteit op gang te brengen. Een snelle werkherhvatting in het bijzonder moest bijdragen tot het wegwerken van de ergste schaarsten en tekorten in de winkels die ongetwijfeld de voornaamste oorzaak vormen van de diepe ontevredenheid en spanningen in Polen.

Maar uit allerlei berichten blijkt dat het verzet in de bedrijven, in elk geval in de grote industriële centra, doorgaat. De beloften van Jaruzelski dat zo snel mogelijk de opgeschorste vrijheden zullen worden hersteld en nieuwe onderhandelingen tussen bewind en Solidariteit worden aangeknoopt hebben daar niets kunnen aan veranderen.

Wegens de tamelijk schaarse berichten die uit Polen komen is het moeilijk een overzichtelijk beeld

van de situatie te krijgen. Sinds eind vorige week kunnen buitenlandse korrespondenten weliswaar weer kopij doorsturen maar die is onderworpen aan censuur. Reizigers die uit dat land terugkeren hebben meestal geen zicht op het geheel van de situatie.

Niettemin beginnen de jongste dagen de officiële berichten steeds meer samen te vallen met die van de buitenlandse pers en bezoekers.

Zo geven de Poolse media en vooral het Sovjetrussische persbureau Tass toe dat er nog belangrijke haarden van industrieel verzet bestaan. Tass meldde de afgelopen dagen dat in de industriegebieden van Silezië drieduizend mijnwerkers zich uit protest in de mijnputten verschanst hebben en dat nog eens achtduizend staalarbeiders hun bedrijf in de buurt van Katowice bezetten. De arbeiders hebben bedreigd de hoogovens op te blazen als de troepen hun bedrijf zouden benoemen weer op dreuf zou brengen en dat daaruit een politieke normalisatie zou volgen.

Maar juist op dat kritieke punt heeft Jaruzelski de strijd nog lang niet gewonnen. Naast het verzet in de grote industriële centra wordt vernomen dat ook in kleinere bedrijven de richtlijnen worden opgevolgd van een noodplan dat Solidariteit had opgesteld voor het geval van een militair of buitenlands ingrijpen. Die richtlijnen houden in dat men geen actieve weerstand biedt tegen het leger maar wel aan passief verzet doet, o.m. door wel naar de fabriek te gaan maar er niet te werken. En die vorm van verzet is natuurlijk het alermoeilijkst om te bestrijden. Solidariteit en militeleden kunnen bezette bedrijven wel ontruimen. Maar ze kunnen niet achter elke arbeider gaan staan om hem tot stormen. Ook de grote Ursustraktorenfabriek bij Warschau is bezet en in steden als Wroclaw en Radom wordt verzet geboden. In het noorden is het verzet gekoncentreerd in de Baltische steden Gdansk, Szczecin en Gdynia. In Gdansk zouden de scheepswerken tot Kerstmis gesloten zijn.

Een klandestien communicé van Solidariteit meldde inmiddels dat er vorige zaterdag in Wroclaw vijftien doden vielen toen troepen een bezet bedrijf bestormden. Anderzijds melden reizigers dat er geruchten lopen dat in Gdansk in botsingen tussen stakers en militairen 28 mensen zouden zijn gedood. Het bewind heeft tot nog toe slechts gewag gemaakt van zeven doden. Volgens kerkelijke kringen anderzijds zou het dodenaantal veel hoger liggen, en tot tweehonderd kunnen oplopen.

Ook over het aantal gevangenen (leden van Solidariteit, van de partij, intellectuelen, journalisten enz.) lopen de cijfers ver uiteen. Het bewind spreekt van vijfduizend gevangenen, in het westen lopen

de schattingen uiteen van vijftientot vijfenzeventigduizend.

Inmiddels werd officieel bekendgemaakt dat Solidariteit-leider Walesa zich in een woning in Warschau bevindt, dat hij bezoek heeft ontvangen van zijn vrouw en kinderen, gesprekken heeft gehad met verschillende vertegenwoordigers van de regering, en ook een bezoek heeft gehad van een vertegenwoordiger van de kerk.

De westerse landen blijven van hun kant afwachten. Van een buitenlandse militaire inmenging is voorlopig in Polen nog geen sprake. Dat er zich hooggeplaatste Sovjet-waarnemers in het land bevinden, dat Jaruzelski Moskou vooraf van zijn plannen op de hoogte heeft gebracht en overleg met de Sovjet-leiders pleegde staat wel vast en het zou naïef zijn het omgekeerde te geloven. Maar dat betekent niet dat al van Sovjet-interventie sprake is. De reacties van de NAVO-landen variëren. Het krachtigst — en dat was te verwachten — heeft de Amerikaanse president Reagan zich uitgelaten. Hij heeft elke officiële voedselhulp aan Polen laten stopzetten en aangekondigd ook privé-zendingen eventueel te zullen laten tegenhouden. Ook in Frankrijk, dat oude nauwe banden met Polen heeft, hebben president Mitterrand en de meeste politieke leiders de opheffing van de in Polen verworven vrijheden zeer krachtig veroordeeld. De andere Westeuropese landen pleitten

eveneens voor een herstel van de verworven rechten en vrijheden in Polen. Maar tussen de regels door viel te lezen dat men wel bereid was Jaruzelski het voordeel van de twijfel te geven. Het is ten slotte zo dat Polen in een enorme economische crisis verkeert, dat partijleiding en regering hun vat op de situatie al lang verloren hadden, en dat er weinig regimes ter wereld zijn die een dergelijke situatie van stuurlaarsheid kunnen laten voortbestaan zonder in te grijpen. Met het oog op de enorme buitenlandse schuld van Polen en het feit dat het land werkelijk op de rand van het nationale bankroet staat hoopte men dat Jaruzelski de ekowerken te dwingen. Als dat verzet lang voortduurt dreigt Polen steeds dieper in de vicieuze kringloop van toenemende schaarste en toenemende ontevredenheid en spanningen te geraken. Uit de Sovjetunie en DDR zijn weliswaar al konvoien vertrokken om de lege rekken in de Poolse winkels wat bij te vullen. Maar dit kan slechts een noodgreep, en geen blijvende oplossing zijn. En daarnaast dreigt Polen, dat nieuwe harde kredieten broodnodig heeft voor de import die noodzakelijk is om zijn industrie weer op gang te brengen, juist de kraan dichtgedraaid te zien als er geen tekenen van economisch herstel in het land zelf zijn, en als de westerse geldschietters, die bepaald geen liefdadige instellingen zijn, de indruk krijgen dat hun leningen in een bodemloze put verdwijnen.

H. Oosterhuys

Een gesneuvelde myte

Met de jongste gebeurtenissen is een myte gesneuveld: nl. dat het Poolse leger nooit de wapens zou opnemen tegen de bevolking. Weliswaar zijn er berichten dat in bepaalde streken militairen geweigerd hebben tegen de bevolking op te treden. Maar net zo goed is gebleken dat elders wel soldaten hardhandig bedrijven hebben helpen ontzetten.

Die myte scheen voort te vloeien uit het soms overtrokken patriotisme dat Polen tentoon kunnen spreiden, en dat leidt tot de idee dat er geen enkel probleem zou bestaan als de Polen maar zelf hun zaken konden regelen. Zo schreef een gezaghebbende Britse korrespondent in Warschau: „het simpele geloof in het gemeenschappelijk Pool-zijn is één van de ideeën die zijn opgebloeid uit de jaren van politieke verlamming. Vele mensen in de straat beelden zich in dat het land welvarend, rechtvaardig en vol zonneshijn zou zijn

als het maar niet door kommunisten bestuurd werd. Ze vergeten dat er sociale en politieke conflicten in Polen bestonden vóór de kommunisten aan de macht kwamen, dat geen enkele regering kan optreden zonder enige vorm van macht, dat het leven geen rozentuin is.”

Jaruzelski probeert nu zijn landgenoten ervan te overtuigen dat de enige oplossing bestaat in hard werk, herstel van de industriële en vooral de steenkoolproductie, en dat daardoor het kader kan worden geschapen voor een nieuwe dialoog. Tot nog toe kent hij daar geen algemeen succes mee. Het is waar dat de Polen gelijkaardige beloften al na eerdere revoltes (1956, 1970, 1976) hebben gehoord en die nooit ingelost zagen. Als ze nu, op basis van vroegere ervaringen, Jaruzelski hun vertrouwen blijven weigeren groeit met de dag het gevaar op een bloedige konfrontatie.

Gendebien in onze fraktie van het Europees parlement

STRAATSBURG — Het bezoek van mevrouw Thatcher en haar minister van Buitenlandse Zaken Lord Carrington is eigenlijk onopgemerkt voorbijgegaan. Weliswaar is zij de eerste premier geweest die zich de moeite troostte naar Straatsburg te vliegen voor een toespraak van een uurtje, maar ze kwam niet veel verder dan een paar algemeenheden. Zoals overigens verwacht. Prettig was evenwel de tussenkomst van EVA-lid Neil Blaney (Ier), die aan de „onrustoorden in de wereld” graag Noord-Ierland toevoegde, en fraktiegenoot M. Capanna (Italiaan) die tijdens de toespraak van mevrouw Thatcher de hele tijd recht stond met een foto van Bobby Sands. Voor ons was er echter meer...

WIJ IN EUROPA

Gendebien en de Technische Koördinatiefractie

Dit is eigenlijk een verhaal dat twee jaar geleden moet begonnen worden, namelijk op het moment dat Maurits Coppieters en andere onafhankelijken samen een fraktie wouden oprichten. Maurits Coppieters heeft dit verhaal trouwens verteld in zijn brochure „Ik was een Europees parlamentslid”, zeer aanbevelenswaardige lektuur overigens, te verkrijgen op het VU-sekretariaat te Brussel.

Spaak (FDF) en Gendebien (toen RW) waren aangesloten bij de groep onafhankelijken die samen de Technische Koördinatiefractie zouden vormen. Dit zou en wil nog zeggen dat men omwille van praktische voordelen (spreektijd, commissies, verslaggeving, aanwezigheid in het bureau, personeel, bureelruimte, enz.) besloten had een groep te vormen, een politieke fraktie naast de klassieke socialistische, kristen-demokratische, liberale, conservatieve, kommunistische en gaullistische fraktie. Er werd echter zeer duidelijk gesteld dat eenieder zijn complete bewegingsvrijheid behoudt, en bijgevolg inhoudelijk vrij blijft te vertellen, te doen en te laten wat hij of zij wil. De grote partijen hebben dit met alle middelen willen beletten, en zo is Davignon (PSC-kommissaris) bij zijn jeugdvriendin Spaak in het oor gaan fluisteren dat ze dat best niet deed en beter als „niet-ingeschrevene” zou zetelen. Wat ze dan ook deed, zodat Gendebien, toen nog niet zo heftig anti Wallo-Brux, ook maar alleen moest gaan zetelen. De tijden veranderen echter, en tussen FDF en Gendebien gaat het niet goed: het loopt uit op de scheiding tussen het RW-parlamentslid en zijn partijgenoten die Wallonië en Brussel in dezelfde politieke zak willen steken. Hij sticht het RPW en wordt op slag bevrijd van het laatste psychologisch verband(je) dat hem nog aan mevrouw Spaak vasthield. En meteen zet hij een stap in onze richting: hij wil als onafhankelijke zetelen in de Technische Koördinatiefractie. Wat prompt werd aanvaard op handklap.

Gendebien en de Volksunie !?

U kan zich zoal voorstellen hoe

groot de verwondering was van diegenen die een verzoening meenden te zien tussen de extreem flamingant Vandemeulebroucke en de extreem wallingant Gendebien. 't Is trouwens zo dat je wordt gedoodverfd: een geobseerde taalfanaat die niets liever zou hebben dan zijn gebied met prikkeldraad af te bakenen, en stiërs te keer gaat wanneer je iemand van de andere kant ruikt. Maar goed, vooreerst moet gesteld worden dat iedereen van onze fraktie zijn volledige bewegingsvrijheid behoudt. Het zou echter al te oppervlakkig zijn hiermee te stoppen; er zijn en er waren reeds lang samenwerkingsverbanden tussen Gendebien en onze groep. Vele van onze initiatieven werden door hem gesteund en mede-ondertekend, op veel vlakken zijn wij het eens. Ik noem maar: kernenergie, vredespolitiek, regionalisme, milieu, wat al de meeste van onze politieke activiteiten uitmaakt. Er waren dus al — net zoals met sommige anderen van onze fraktie — contacten en samenwerking, zodat de toetreding van Gendebien niet louter als een „mariage de raison” mag aangezien worden. Dit werd trouwens onderkend en gewaardeerd door de neutrale goed toezieende observator. Die vindt het een blijk van volwassenheid van de regionalistische beweging dat twee zogenaamde aartsvijanden in de eerste plaats hun gemeenschappelijke belangen en standpunten samen weten te brengen, na mekaar „uitproberen” op de positieve punten, eerder dan op negatieve vooringenomenheden.

In Europa is het overwicht van de

Tony Ebner overleden

In Zuid-Tirol overleed op 14 december 1981 Tony Ebner, hoofdredakteur van de „Dolomiten”, drijvende kracht van de Südtiroler Volkspartei. Hij behoorde tot de eersten in Europa die in de naoorlogse periode overbloemd en krachtig het Volkenrecht opeisten. Zijn aandenken blijve ons bij. De VU deelt de rouw van de familie Ebner en de SVP.

staatscentralisten groot, zijn de business-lobby's machtig, is onverdraagzaamheid de regel. Tegen die stroom oproeien is een hele opgave, waarvoor elke inzet welkom is. Tussen regionalisten in Europa plaatselijke achterhoedegevechten gaan leveren laat vrij spel aan de traditionele machthebbers.

Jaak Vandemeulebroucke zal nu verder werken met Gendebien, voor het Europa der volkeren, voor wereldvrede, voor kleinschaligheid, voor doorzichtigheid van besturen, kortom, voor het Volksunie-programma in Europa.

En nog dit:

Vorige donderdagavond waren we aanwezig op een vergadering van Elzasser nationalist bij onze vriend Ferdinand Mosschenross thuis. Ook daar wordt ernstig werk gemaakt van de uitbouw van de partijstructuren van de Elzass-Lotharingische Volksbund. Onze solidariteit en aanwezigheid bij de kleinere EVA-leden moet concreet zijn. Daarom zal het EVA-bureau zijn volgende bijeenkomst houden op de zetel van de Frysk Nasjonale Party, een paar weken vóór de verkiezingen aldaar, zodat we ook daar voor de militanten op verscheidene meetings onze solidariteit kunnen betuigen.

Herman Verheestraeten

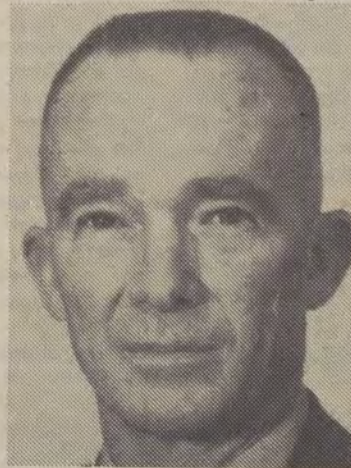

Rode Brigades ontvoeren Amerikaanse NAVO-generaal

De Italiaanse Rode Brigades, die o.m. de kristen-demokratische premier Aldo Moro wekenlang gegijzeld hielden en daarna vermoordden, hadden al meermaals dreigingen geuit tegen Amerikaanse en NAVO-doelwitten in Italië. Vorige week hebben ze de daad bij het woord gevoegd en voor het eerst een hoge buitenlandse personaliteit ontvoerd. In de persoon van de 50-jarige Amerikaanse brigadegeneraal James Dozier, de hoogste Amerikaanse militair die verbonden is aan het in Verona gevestigde NAVO-opperbevel voor Zuid-Europa. Dozier werd vorige week donderdagavond ontvoerd door vier mannen die aan zijn onbewaakt appartement in Verona kwamen aanbellen en zich als loodgieters voordeden. Zijn vrouw werd vastgebonden en kon zich pas na drie uur vrijmaken en de politie waarschuwen. De ontvoerders doorzochten ook het appartement en namen dokumenten mee die echter volgens het NAVO-bevel „geen enkele strategische waarde hebben”.

De Italiaanse politie begon onmiddellijk een grootscheepse speuractie die zich ook tot Venetië, Genua en Milaan uitstreckte. Tot nog toe zonder succes. Sommige veiligheidsfunctionarissen twijfelen er zelfs aan of Dozier nog in Italië is, en houden er rekening mee dat hij over de Duitse of Zwitserse grens zou zijn gebracht. Tijdens het weekeinde werd na een anoniem telefoontje aan een

krant in een vuilbak in een straat in het centrum van Rome een boodschap van de Rode Brigades gevonden. Daarin bevestigen ze dat ze de generaal hebben ontvoerd, maar ze stellen geen enkele eis of voorwaarde voor zijn vrijlating, waardoor zich dus ook de vraag niet stelt van het wel of niet aanvaarden van onderhandelingen en toegevingen voor de vrijlating van de Amerikaanse generaal. In de boodschap, „communiqué nr. 1”, stond dat de generaal door een „volksrechtbank” zal worden geoordeeld. In de tekst staan nog lange verklaringen over de verderfelijke rol van de NAVO en oproepen tot de oprichting van een „internationaal strijdersfront tegen het imperialisme”. Die boodschap en de ontvoering van de Amerikaanse NAVO-gene-

raal wijst volgens Italiaanse experten in de richting van een nieuwe strategie van de Rode Brigades, nl. meer internationaal gerichte acties in samenwerking met de West-Duitse Rote Armee Fraktion, de Baskische ETA, de Ierse IRA, e.a. Tevens wijst de ontvoering, waarvoor de politie nog geen enkel spoor heeft, erop dat ondanks tal van arrestaties de Italiaanse politie er nog steeds niet in geslaagd is de linkse terreurorganisatie te ontmantelen. De sterkte van de Rode Brigades is o.m. dat zij bestaan uit zeven grote „kolonnes” die praktisch hermetisch van elkaar afgeschermd zijn. Als de politie erin slaagt een paar van die kolonnes te ontmantelen en de leiders ervan gevangen te nemen, zoals in Turijn en Rome is gebeurd, en slechts gedeeltelijk in Milaan, Genua en Venetië, kan ze nooit de hand leggen op de hele organisatie. Geen enkele verklikker is ooit op de hoogte van het hele stramien. Wel is bekend dat binnen de Rode Brigades verdeeldheid bestaat tussen de „militairen”, die voorstander zijn van puur geweld, en de „politieken” die aan „gewapend reformisme” willen doen, d.w.z. gewapende acties gebruiken om de bevolking bewust te maken en veranderingen af te dwingen. Expertens zegden in de ontvoering van generaal Dozier, die een politieke ondertoon heeft en voor het eerst internationale implicaties kan hebben, de hand van de „politieken”, te zien. (H.O.)

VAN HET EKOFRONT

BELT maakt bittere balans op

Tessenderlo blijft stinken

TESSENDERLO — In aanwezigheid van de pers, enkele inwoners en een aantal leden van de raad van beheer werd vorige zaterdag door Beter Leefmilieu Tessenderlo (BELT) de balans opgemaakt van hetgeen het voorbije jaar „gerealiseerd” werd op milieugebied in Tessenderlo. BELT kreeg nul op het rekwest. Ondanks een permanente druk en een groeiend milieubewustzijn bij de bevolking, kon noch de sluiting van de nieuwkomer *Phillips Petroleum* noch een begin van sanering van de bestaande industrie afgewogen worden. „Bitterheid door gebrek aan politieke moed” was dan ook de stemming bij BELT.

Phillips Petroleum

Ondanks gegronde waarschuwingen vooraf en de massale afwijzing door de Looise bevolking, werd *Phillips Petroleum* toch ingeplant in een al erg vervuild gebied. Bijkomende milieuoverlast liet dan ook niet lang op zich wachten. Een eerste stankgolf in februari '81 bereikte vanuit Tessenderlo via

Diest en Leuven zelfs Brussel. Ondanks bewijzen geleverd door het *Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie*, ontkende PP iedere verantwoordelijkheid, ook de stankgolf van maart '81 werd nog ontkend. In een rapport van G. Bens, directeur-generaal van de Administratie van de Arbeidsveiligheid, werd PP onduidelijk

verantwoordelijk gesteld voor de stankgolven en werd tevens voorspeld dat PP zou blijven stinken! In juli werd dit door een derde stankgolf bevestigd. Ditmaal kon PP haar schuld niet meer loochenen. Ondanks alle laattunkende commentaar door PP, alle bemiddelingspogingen van de overheid, verbeteringen en installaties (het

was zo'n perfecte fabriek!), bijkomende staatsubsidies voor milieu(?)-investeringen (de gemeenschap betaalt!), verscherping van uitbatingvoorwaarden (die BELT steeds belachelijk heeft gevonden!), blijft PP stinken en blijft de omgeving verpest worden. Bewijzen ten overvloede zijn de meer dan 1.500 processen-verbaal, opgemaakt door politie en rijkswacht naar aanleiding van klachten over stankhinder in de maanden augustus, september, oktober, november en december 1981. BELT zal dan ook de sluiting van PP blijven eisen.

heeft uitgebracht. Sinds april werkt deze fabriek dan ook zonder uitbatingvergunning en dus ook onwettelijk! Voor BELT kan er dan ook maar, onder bepaalde voorwaarden, aan uitbreiding gedacht worden als de hogergevoemde fabrieken gesaneerd zijn.

Politieke moed gevraagd!

Ondanks grote bitterheid over het uitblijven van enig resultaat voor wat betreft de sluiting van PP, zowel als de sanering van de overige bedrijven, blijft BELT, even onverzettelijk, aandringen op een snel en doeltreffend ingrijpen van de overheid.

Daarom verwerpt BELT *schijnoplossingen* zoals de onteigening van de Hofstraat. Daardoor laat men de vervuiler betijen maar worden de slachtoffers gestraft. Ook het aanleggen van stukjes bufferzone brengt geen aarde aan de dijk als de vervuiler ongemoeid gelaten wordt. Ook wil BELT een einde zien komen aan het gesjacher met *kommissies* (Om de haverklap worden kommissies in het leven geroepen, na enkele vergaderingen opgeheven om dat weer nieuwe op te richten...).

BELT wil dat de overheid de moed zou hebben echte oplossingen te realiseren en waarschuwt de nieuwe regering en de industrie het niet aan te durven de krisistijd te misbruiken als alibi om Tessenderlo en zijn mensen verder te laten verkommen. Hoewel BELT bitter is om zoveel onwil van de overheid en van de industrie, zal de leefmilieugroep doorgaan...

L. De Bruyn

Beter eten op school

Met het aankondigen van een directe actie in de scholen, begint het Belgisch Instituut voor Konsumptie Buitenshuis (Wat een naam? wat een naam?), met een nieuwe fase in zijn programma „Schoolmaaltijden”. Een programma dat er op gericht is de kwaliteit van de eetmalen te verbeteren en dat is maar best ook, want onderzoeken hebben uitgewezen dat dat met de schoolmaaltijden niet zo gezond zit. Een groep vertegenwoordigers uit verschillende betrokken kringen hebben een Handvest voor Schoolmaaltijden opgesteld. Tevens werd een brochure uitgegeven waarin de essentiële voorwaarden worden bepaald om de vooropgestelde doeleinden te kunnen bereiken.

De vereniging: „Het gaat er nu om meer belangstelling en medewerking te verkrijgen om gezamenlijk het probleem grondig aan te pakken.

— Tijdens een informatievergadering werden enkele punten aangestipt van het programma dat het Instituut in de toekomst wil uitvoeren.

— Er wordt gewerkt aan de voorbereiding van een dossier, maar nu reeds wordt aan de schooldirecties

van alle onderwijsnetten gevraagd een vragenlijst in te vullen.”

Nu de schoolmaaltijden meer algemeen worden (bijna de helft van de leerlingen nemen een maaltijd op school), is een daadwerkelijk beleid op alle niveaus verantwoord, want het gebrek aan samenhang is te groot.

De problematiek van voeding en hygiëne, de prijsverschillen en het gebrek aan technische informatie in de scholen zijn evenveel vragen waarop een antwoord dient gegeven.

Het Instituut zegt voor de actie die moet gevoerd worden, te kunnen rekenen op de medewerking van tal van kringen die rechtstreeks betrokken zijn bij het probleem. Ook het Onderzoeks- en Informatiecentrum van de Verbruikersorganisaties (O.I.V.O.), dat veel belang hecht aan de problematiek in verband met de schoolmaaltijden, verleent zijn medewerking.

Ouders of leerkrachten die de zaak van de schoolmaaltijden willen volgen nemen best contact met: Belgisch Instituut voor Konsumptie Buitenshuis v.z.w. De Meeÿsquare, 26 te 1040 Brussel, tel. 02-511.90.93.

Bestaande industrie

Sinds 1972 (dus al 10 jaar) werden de Looienaars overstelpt met saneringsbeloften, zowel door de overheid als door de bedrijven zelf gedaan.

Metingen, uitgevoerd door het *SCK van Mol* en het *Instituut voor Hygiëne en Epidemiologie* hebben aangetoond dat er tot dusverre geen sprake is van enige sanering, integendeel!

Sinds haar oprichting in januari '79 heeft BELT daarom het standpunt geformuleerd dat, zolang er geen ernstig werk gemaakt wordt van de sanering van Tessenderlo, er niet gedacht kan worden aan de uitbreiding of de komst van andere vervuulende fabrieken in het centrum. Dit betekent niet dat BELT zich tegen de gevestigde chemische industrie keert maar wel dat zonder een gezonde sanering het niet verder kan.

In deze kontekst moeten dan ook de 3 recente bezwaarschriften gezien worden die door BELT ingediend werden tegen:

- Het zonder meer verlengen (voor 30 jaar!) van de uitbatingvergunningen van *Tessenderlo Chemie*, vervallen op 30 april '81.

- De oprichting van een glycineëenheid door *Tessenderlo Chemie*.

- De uitbreiding van de *Limburgse vinylmaatschappij*.

Telkens werden hierbij door BELT zelf konkrete voorstellen tot sanering gedaan!

Bijzonder wat betreft de vernieuwing van de uitbatingvergunningen van *Tessenderlo Chemie* vindt BELT het onbegrijpelijk dat het plaatselijk schepencollege tot dusverre nog geen enkel advies

Sierpleister
op gevels?

Alle vochtisolaties

ATHOS p.v.b.a

Eikenstraat 212, Reet
Tel. 031-88.64.68

Ook ruwbouw &
sleutel op de deur

SKM voelt ook de

economische crisis...

maar in plaats van staatssteun
te vragen, wil succes kleding
meyers zelf een offer brengen !

BON

Op vertoon van deze waardebon, genieten alle leden van „Wij“ een korting van 10 % op al onze getekende prijzen, uitgezonderd promotieartikelen en solden.

Toon deze bon enkel aan uw verkoper of verkoopster. Niet aan de kassa.

SKM

start
dus
de

**GROOTSTE PROMOTIEVERKOOP
van LUXE HERENKOSTUUMS
tegen CRISIS PRIJZEN !**

SKM

wil vóór
nieuwjaar 2000 herenkostuums de deur uit !
winst?... dat wil succes kleding meyers nu
maar vergeten! oordeel zelf en profiteer ervan!

KOSTUUM
van velours, talrijke tinten
alle maten.

3.995 Fr.

KOSTUUM
zuiver scheerwol, luxe afwerking,
modedessins in alle maten.

4.750 Fr.

KOSTUUM, driedelig,
zuiver scheerwol, luxe afwerking,
modedessins, alle maten.

4.995 Fr.

SKM

SUCCES KLEDING MEYERS

BOOMSESTEENWEG 35 - AARTSELAAR

OPEN : alle werkdagen van 9 tot 19 uur – vrijdag koopjesavond tot 21 uur – zaterdag van 9 tot 18 uur

EEN EEUW ZORG OM MONUMENTENZORG

door het Hoger Sint-Lucasinstituut
en het stadsbestuur van Gent
7 NOVEMBER '81 - 3 JANUARI '82

CENTRUM VOOR KUNST EN CULTUUR SINT-PIETERSABDIJ GENT

In „Wij“ van 6 augustus '81 publiceerde Nic van Bruggen een merkwaardige bijdrage over het even merkwaardige als bizarre architecturale geheel, dat zich binnen de rooilijnen van de Antwerpse Cogels-Osylei samenvoegt. Zeer terecht en op lyrische wijze zong hij de lof van het eklekticisme van allerhande neo's. Neo-stijlen die zich daar in elkaar hebben verstrengeld tot een stuk geschiedenis van burgerlijke architectuur, én tot één stuk soms zonderlinge poëzie-in-steen. Het herwaardingsproces van deze historische steen-poëzie is wellicht maar even aan de beginfase toe.

Met de toename van de kilte waarin zoveel hedendaagse gebouwen „vervrozen“, neemt tevens de gevoelswaarde toe, die als warmte komt opdemen uit zoveel — op kunstambacht steunende — té lang onderschatte en derhalve ondergewaardeerde architectuur der neo's uit einde vorige eeuw, begin onze eeuw.

Onder deze neo-stijlen bezat het fenomeen dat als „neogotiek“ wordt omschreven zonder twijfel de belangrijkste plaats. Deze grensoverschrijdende stijl is inderdaad „geschiedenis“ geworden. En vanuit de afstand die geschiedenis schept, is een begin gemaakt, met het bepalen van zijn plaats en zijn werkelijke waarde als brug tussen verleden en toekomst.

Deze plaatsbepaling, én evaluatie, is zowat de ruggegraat van de buitengewone tentoonstelling die in het „Centrum voor Kunst en Cultuur“ te Gent gaande is, en die wegens de grote nationale en internationale belangstelling wordt verlengd tot 31 januari '82.

Inderdaad, niemand is beter geplaatst en meer bevoegd, om (met afstand van jaren) deze stijl op de weegschaal te leggen, en om de gevolgen ervan te bepalen in het ontwikkelingsproces van onze nationale architectuur, dan de samensteller en realisator van deze tentoonstelling: het Hoger Sint-Lucas Instituut Gent.

Immers is het dossier over de neogotische wordingsgeschiedenis, dat dit instituut bezit, niet alleen het belangrijkste van ons land, het behoort tevens tot één

Een eeuw zorg om monumentenzorg

der markantste van het Noord-europese gebied. Tevens beleefde dit instituut deze beweging van binnenuit, én was er decennia lang de ruggegraat van, hier bij ons.

Wat het Gentse Sint-Lucas Instituut een eeuw lang aan „zorg om monumentenzorg“ heeft besteed, kan U in deze tentoonstelling te Gent overzien. Deze tentoonstelling verdient ten volle de grensoverschrijdende aandacht, die haar te beurt komt te vallen. De tentoonstelling bestaat uit een even helder als beeldend overzicht van de ideënwelt en de prestaties van haar voornaamste oud-leerlingen: architecten én kunstenaars, die over een periode van ruim 100 jaar, in Vlaanderen mede een brug hebben geslagen tussen verleden en toekomst.

Een bijzonder goed gedocumenteerde kataloog, tevens zeer verzorgd uitgegeven, vat deze „kreatieve zorg“ uitmuntend samen.

Wie bekommerd is over de toekomst van ons verleden, én over het verleden van onze toekomst moet deze tentoonstelling zien. Uit de inleiding van de dynamische directeur van dit instituut, de heer Jozef Janssens, licht ik graag volgende teksten, deels verklarend, deels informierend, deels mediterend:

„Sint-Lucas Gent is het oudste architectuurinstituut in het land dat zich daadwerkelijk met de concrete op kunst, wetenschap en techniek gefundeerde conservatie en restauratie van ons historisch patrimonium heeft beziggehouden. De geschiedenis van de monumentenzorg in dit land is ondenkbaar zonder de historische bijdrage van Sint-Lucas Gent en zijn oud-studenten, een bijdrage die tot heden ondanks de wisselvalligheden van mode en tijdgeest niets aan deskundigheid heeft ingeboort. De tentoonstelling zelf wil een

overzicht geven van een eeuw „zorg om monumentenzorg“ met de nadruk op de opleiding van studenten en de realisaties van afgestudeerden.

Binnen de thematiek van restauratie, renovatie en integratie worden de aanverwante disciplines glas-in-lood en steenkappen-houtsnijden, evenals alle deelaspecten zoals archeologie en heraldiek gevisualiseerd door middel van archiefstukken, opmetingen, ontwerptekeningen, restauratietekeningen van recente projecten, aangevuld met bouwfragmenten

en modellen, om aldus een overzicht te geven van een volledig restauratieproces.

Deze eeuw „zorg om monumentenzorg“ wordt op zijn beurt geprojecteerd in een algemeen tijds-kader.

Ter deze gelegenheid wordt de heruitgave „Bouwkundig Tekenen - Initiation à l'Architecture“ van de hand van Broeder Alfred-Maurice, voorgesteld. Bovendien betekent deze tentoonstelling een waardevolle afsluiting van het jaar van de Stadsvernieuwing.

„Architectuur en stedenbouw kun-

Een goed voorbeeld van restauratie en samengaan van eigentijds aanvoelen: de woning van Eric Van Biervliet aan de St-Annastraat te Brugge.

Het beste(?) van Louis Neefs en Jef Elbers

De eindejaarsfeesten zijn telkens weer de aanleiding tot het uitbrengen van verzamelplaten die als zoete broodjes de deur uitgaan. De retro-trend die nu een paar jaar aansleept blijft op muzikaal vlak de „zwingende“ zestigerjaren aanprijzen. Gevolg is dat heel wat platen elkaar overlappen, de heruitgaven van vooral Presley en de Beatles zijn er schrijnende voorbeelden van. Gelukkig gaat het hier bij ons niet zo een vaart. Hoewel! Het tragische ongeval op Kerstdag van vorig jaar waarbij Louis Neefs om het leven kwam had meteen tot gevolg dat drie platenhuizen die rechten bezaten er ook brood in zagen... Maar Louis heeft mooie dingen gezongen en hopelijk wordt het BRT-programma op Kerstdag een blij herinneren aan iemand die met volle teugen van het leven genoot. Voor MFP verzamelde Marcel Heymans een keuze uit Louis' oudere en voor vele jongeren minder gekend werk. Dat situeert zich tussen 1960 en '75, en de drie eerste nummers van de A-kant zijn de meest recente. Bobbie Gentry's „Benjamin“ en „Laat ons een

bloem“ zijn blijvende waarden voor radioprogramma's, terwijl het schalkse „Oh oh, ik heb zorgen“ van het schrijversduo Pol Quintens en Phil Van Cauwenberg hier terecht inleidt. Van hen eveneens de Euro-festivalnummers „Jennifer Jennings“ en „Iris“ waarmee de betreurde zanger lauweren haalde in Athene. Fijn ook klinkt nog eens „Wat een leven“, „Als ik ooit eens vijf minuten tijd heb“ en zijn bekendste ouwertje „Sixteen tons“. Bij zijn bekende kinderliedjes prijken hier „k Zag twee beren“ en „de Poppestoet“, een goeie keuze! Voor de rest nummertjes die als omlijsting niet misstaan maar die je toch niet meteen onder de noemer „Beste van...“ kan onderbrengen.

Jef Elbers

Vrij onverwacht verscheen een muzikaal portret van Jef Elbers, die zich met zijn „Vlaams-Brussels“ een plaats tussen de artiesten zong. Hoewel hij daar sedert '76 afstand van nam, en in het Nederland zingt en optreedt. Jef zelf is niet zo gelukkig met het feit

dat een dergelijke samenstelling zonder inspraak van de artiest gebeurt. Daar komt nog bij dat zijn firma (Fonior) twee jaar geleden failliet ging en de curator de opnamen en contracten heeft doorverkocht. Uit zo 'n toestand groeien omwille van rechten en verplichtingen heel wat mistoestanden. Over de plaat zelf: „Ik spreek de keuze van die samenstellers niet tegen“ vertelde hij ons, „maar op de drie elpees die ik toen maakte staan dingen die hier beter bij pasten. De plaat is een overzicht van een periode die voorbij is, en er hadden data moeten vermeld staan. De foto is trouwens van '74, en ik loop al een tijdje rond zonder baard. Ik ben ook gestopt met dialectzingen, het gaat dus om de „ouwe“, Jef Elbers. „Met ondermeer het prachtige „Leopold II“, „Irma la Boche“ en andere juweeltjes. Over de keuze van de nummers zelf: „Er staan goeie dingen op, maar „Mei 1940“ en het lied „Polle Pansj“ zijn uit hun verband. Ze waren tijdsgebonden toen ze verschenen, en passen hier niet. Ik had er dan wél „Nieuwjaar“ en „Hij zoeng lalala“ erbij gezet, en „Alarm

BOB“. De mensen gaan zeggen dat Jef Elbers niet evolueert. Maar ik maakte inmiddels nog twee nieuwe plaatjes, en er komt een nieuwe singel van me uit!“ Wij zijn alvast benieuwd naar de nieuwe Jef Elbers.

Kerst '81

Een goede Vlaamse productie is ongetwijfeld het singeltje dat onder de welluidende „Christmas ding-dong“ voor Carrère is opgenomen. Het is gezongen door een heleboel Vlaamse artiesten samen, waaronder niemand minder dan Sofie, Wim De Craene, de Antwerpse meisjesgroep Venus, Bobby Ranger en nog wat kleinere sterren. Een pittige medley van kerstfreintjes samen met het Big-Ben thema in discoversie.

Uit het buitenland een in stemming verkerende Kenny Rogers met een elpee op Ariola, en een Emmylou Harris met de plaat „Cimmaron“ die country-ballades verzamelt. In heruitgave dan ook dit jaar de Will Tura dubbel-Kerstelpee.

Sergius

nen in de reële ontwerpsituatie niet langer gescheiden worden, gezien de integratie van de stedenbouw in de projektstudies en de verruiming van het begrip architectuur als de discipline van het gehele „environment“.

Tot dit „environment“ behoort ook het bouwkundig erfgoed, het architecturaal patrimonium, m.a.w. de historische gebouwen en sites, zoals zij ingeworteld, vergroeid en geïntegreerd zijn in het stedelijk of gemeentelijk weefsel.

De belangrijkheid van historische monumenten neemt toe met de versnelling waarmee monumenten tot de geschiedenis gaan behoren, en dan denken we niet zozeer aan kerken, kerkhoven, windmolens, kastelen en patriciërswohnungen, maar vooral aan de nederige arbeiderswoningen, de oude huizenblokken, in onbruik geraakte loodsen, het oude stadsinterieur, straatjes, steegjes en pleinen“.

„Historische monumenten zijn meer dan een herinnering aan een groots verleden en een beschaving van vroeger eeuwen, meer ook dan een toeristische trekpleister of historische folklore.

De „museumtuin“ van Sint-Lukas aan de Zwarte Zustersstraat te Gent: het verleden dat middenin de toekomst staat...

„De neogotiek of Sint-Lucasstijl is een levend bewijs van de samenhang van kunst en ambacht die onder de koepel van het creatieve denkvermogen van de Sint-Lucasmenen ontstaan is.

De vruchten van deze totaalopleiding werden vooral geplukt na de totale verwoesting van de eerste wereldoorlog en bij de opkomst van het modernisme, dat velen onder ons aan het wankelen gebracht heeft. De vaste waarden van de traditie werden echter vastgelegd in de grote historische rekonstrukties welke tussen beide wereldoorlogen aangevat werden. Deze vaste waarden of kwaliteiten betekenen voor de hedendaagse architecten en architect-restaurateurs een houvast welke hen in staat stelt ons bouwkundig erfgoed eerbiedig te benaderen als de oude stam waarop nieuwe enten kunnen aangebracht worden, welke onze oude kernen opnieuw in bloei zullen brengen.

Het Sint-Lucasinstituut heeft sinds de stichting, daadwerkelijk het respect voor ons bouwkundig erfgoed hoog gehouden. De tentoonstelling welke nu in het Centrum voor Kunst en Cultuur te Gent loopt, wil een evocatie zijn van de resultaten van een eeuw opleiding aan het instituut, dat de jongste jaren heel wat vernieuwing heeft doorgemaakt. Zo worden o.a. gesteund door de toenmalige minister van Cultuur, mevrouw Rika De Backer-Van Ocken, sinds 1979 de initiatie-kursussen glas-in-lood en steenkappen-houtsnijden georganiseerd en vanaf 28 september

1981, werd een post-graduaat monumentenzorg ingericht, en ter deze gelegenheid organiseert een werkgroep van het Instituut de tentoonstelling rond de opleiding van kandidaat-monumentenzorgers en de restauraties gedaan door afgestudeerden sinds de stichting van de school in 1862.

De tentoonstelling, die doorgaat onder het motto „een eeuw zorg om monumentenzorg“ wil in alle bescheidenheid een bijdrage vormen tot herwaardering van het bouwkundig erfgoed. Dit gezien in het kader van de historische restauratie en konservatie en van de actuele problematiek van stads- en dorpsvernieuwing en integratie.

Belangrijk hierbij zijn de evoluerende visie op de monumentenzorg, de doorheen de geschiedenis veranderende en diverse opvattingen over restauratie, de evolutie van een amateuristische naar een meer wetenschappelijke benadering en tenslotte de begripsverruiming van monumentenzorg zelf en van de term „historische gebouwen“.

„Sint-Lucas brak als eerste school in Europa met het eklekticisme van allerhande neo's om resoluut te kiezen voor de Neogotiek en is hierdoor, onbewust wellicht, de wegbereider geweest van de moderne architectuur. De hier gebrachte tentoonstelling is het resultaat van heel wat studie- en opzoekingswerk en de verwerking van de geselecteerde documenten in een aanschouwelijke en overzichtelijke expositievorm. Zij beperkt zich echter niet tot de visualisering van architecturale restauratie, renovatie en integratie, ook de deelaspekten van de monumentenzorg, de aanverwante disciplines, zoals beeldhouwen (steenkappen en houtsnijden), glas-in-lood, m.a.w. de kunstambachten en restauratietechnieken komen hierbij aan bod. Speciale nadruk wordt hierbij gelegd op de rol van de architect-restaurateur. „Les démolisseurs sont nombreux,

les bons architectes sont rares“ (le baron de Stassart), en dit geldt vooral op het gebied van de restauratie, waar elk detail, elk ornament belangrijk is en wezenlijk deel uitmaakt van het geheel, waar

niet alleen het concept maar ook de perfecte minutieus uitgewerkte tekening heel wat historische kennis, technische meesterschap en veel monnikengeduld vereisen“.

„Een groot geloof, de nodige eerbied, het entoesiasme en belangloosheid zijn waarden, die bij geen enkel architect-restaurateur mogen ontbreken. Dat een speciale post-graduaat opleiding monumentenzorg een noodzaak is zal zowel uit deze tentoonstelling als uit de aangeboden catalogus blijken.

Maar naast de opleiding van architecten en historici wensen wij vooral het begrip, medeleven en medeverantwoordelijkheid van allen die met het behoud of het herstel van het bouwkundig erfgoed bezig zijn. Boeken en woorden kunnen de waarheid geweld aandoen, stenen getuigen kunnen de waarheid niet omzeilen“.

Tot daar directeur Janssens. De tentoonstelling loopt nog tot en met 31 januari 1982 (verlengd!) in het Centrum voor Kunst en Cultuur (Sint-Pietersabdij), Sint-Pietersplein 9 te Gent, alle dagen van 10 tot 12 u. 30 en van 14 tot 18 u. Geleide bezoeken op dinsdag- en woensdagnamiddag kunnen aangevraagd worden ofwel schriftelijk naar bovenvermeld adres ofwel telefonisch op het nummer 091/22.07.62.

Harold Van de Perre

George Grard te Veurne

George Grard, de gevierde tachtigjarige beeldhouwer, kreeg zopas een prachtige retrospectieve aangeboden door de steden Hasselt en Doornik. Deze expositie is nu te zien in galerij en het stadspark van Veurne van 18 december tot 27 februari. De tentoonstelling is open van 10 tot 12 u. en van 15 tot 19 u. op vrijdag, zaterdag en zondag, op alle feestdagen en elke dag tijdens de vakantie. Galerij Godderis, Vleeshouwersstr. 23 te 8480 Veurne (tel. 058-31.28.32).

BOEK van de maand

VERGEET-MIJ-NIET

verjaardagboek voor **JONG en OUD en EEN GOEDKOOP EINDEJAARS-CADEAU!**

Voordeelprijs **198 fr.** (zolang de voorraad strekt)

Alleen verkrijgbaar in erkende boekhandels.

Zij zijn de dragers, schatbewaarders en architecturale getuigen van een cultuur, een gemeenschapsleven, een sociaal systeem, getuigen die in alle historiciteit, cultureel, maatschappijkritisch, sociaal, esthetisch, functioneel en technisch relevant zijn voor de huidige woon- en leefcultuur van een maatschappij die nog steeds op zoek is naar haar identiteit“.

„Het bouwkundig erfgoed maakt deel uit van ons leefmilieu. Wij reageren tegen het slopen van oude complexen of wijken met een historische structuur omdat het verdwijnen of de afbraak van deze monumenten niet alleen een aanslag betekent op de continuïteit met het verleden maar ook omdat deze ingrepen dit leefmilieu verstoren in zijn geborgenheid, eigenheid en vertrouwd zijn met de omgeving“.

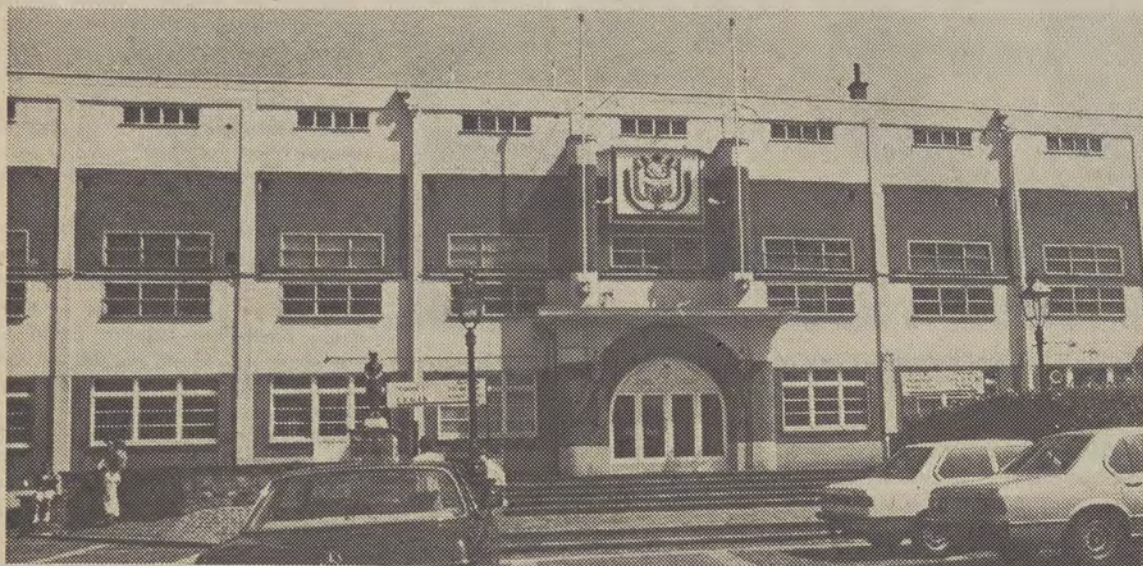
„De opleiding aan het instituut heeft van bij de stichting een eigen

ADVERTENTIE

GRATIS WENSKAART 1 per 100 fr. aankopen	PROF 35 Vakwerk voor amateurprijs	POSTER 30/40 NU 100 fr.	FOTOHOME-COLORLABO De enige te Gent met eigen kleurlabo	POLAROID 1000 S Vanaf 1.195 fr. Nu met gratis LP	FOTOHOME Molenstraat 125 Wondelgem	FOTOHOME Broederlijke Weversplein 165 Gent Tel. 26.98.52
---	---	-----------------------------------	---	--	--	---

SPORT

Anderlecht, eeuwig twistpunt

Het Sportkomitee van de KBVB heeft vorige week een opzienbarend vonnis uitgesproken. Het heeft Sporting Anderlecht de twee punten van de overwinning op Tongeren ontnomen omdat de kampioenen in bedoelde wedstrijd met vier „buitenlanders” zouden hebben gespeeld. Wij betwisten de uitspraak op zichzelf niet alhoewel hij op zijn zachtst uitgedrukt op dubieuze gronden berust. Want waar ligt voor een beroepsvoetballer het verschil tussen verblijven en wonen. En in hoeverre kan Anderlecht verantwoordelijk worden gesteld voor het laattijdig inschrijven in de bevolkingsregisters van een al een paar maanden in Beveren verblijvende Wim Hofkens? Overigens, wie zou het de Brusselse club kunnen kwalijk nemen indien zij over deze gang van zaken niet eens op de hoogte was? Vast staat dat iedereen wist, ook SK Tongeren dat meende klacht te moeten neerleggen, dat Wim Hofkens al vijf seizoenen in België voetbalde en dat hij bijgevolg als „Belg” kon worden aangezien.

De beslissing van het sportkomitee kan, met het reglement in de hand, mogelijk worden verdedigd maar het zou een sportieve ramp zijn indien op het einde van het seizoen de verdikten in de hoogste klasse door de uitgesproken 5-0 zouden worden beïnvloed. Veronderstel dat Anderlecht één punt achter de eerste en Tongeren één punt voor de voorlaatste eindigt? De grootste gedupeerden zouden een club zijn die te goeder trouw handelde en een andere club die...

met de hele zaak geen uitstaans had. In ons voetbal kan dus blijkbaar altijd alles!

Tot daar de feiten. Maar er is nog meer. De lezer weet dat wij ons geregeld ergeren aan de ongecontroleerde uitingen van sympathie en antipatie tegenover clubs naargelang de omstandigheden. De wedstrijdverslagen van Anderlecht—Standard en Anderlecht—Lokeren zien er telkens opnieuw helemaal verschillend uit in de Vlaamse dan in de Waalse pers.

Dit is ronduit beschamend voor het niveau van onze sportjournalistiek en het gaat niet op een beschuldigende vinger in één richting uit te steken. Alhoewel er natuurlijk (en gelukkig maar) „zeldzame” uitzonderingen zijn die de regel bevestigen.

Anderlecht is in ons voetbal al jaren een „eeuwig twistpunt”. De club speelt eerlang veertig jaar aan de top en wordt daarom benijd. In Wallonië worden de paarswitten uitgescholden voor Vlamingen en in Vlaanderen voor Walen. De club geniet bovendien een ongewone rijkdom. Zo wordt dit tenminste aangevoeld door enkele concurrenten. Maar Anderlechts rijkdom is voor de onbevooroordeelde waarnemer niet ongewoon. De club bezit een flink bevolkt hinterland en speelt bijgevolg geregeld voor twintigduizend kijkers en meer. Maar kan men in Antwerpen, Luik of Gent beweren dat Sporting zich daardoor alleen al van de anderen onderscheidt? Hoeveel volk zou Beerschot niet

Beter laat dan nooit!

Vorige week werd de nationale trofee voor sportverdiensdienst — de hoogste sportieve onderscheiding in dit land — toegekend aan de 33-jarige rolschaatster Annie Lambrechts. De jury, bestaande uit elf mannen en één vrouw, deed daarmee recht aan een atlete die nu al vijftien jaar lang haar „kleine” puur amateuristische sport propageert in... gans de wereld. Want Annie Lambrechts, geboren en getogen in het Leuvense en er ook gehuwd met de gewezen toploper „Haaske” De Hertoghe, verzamelt al sinds 1964 jaarlijks Europese en wereldtitels. Haar prestaties, die getuigen van groot atletisch vermogen, hebben bij ons niet altijd de verdiende weerklank gevonden. Zo speelden de heren sportjournalisten het klaar haar nog nooit tot Belgische sportvrouw van het jaar te verkiezen ondanks op Carinne Verbauwen na nog nooit een Belgische sportbeoefenaarster dezelfde konstante in haar prestaties wist te leggen.

De jury van de nationale trofee voor sportverdiensdienst, die de geleverde prestaties onder meer beoordeelt op hun opvoedkundige draagwijdte en op de weerklank die zij in het buitenland genieten, verkoos Annie Lambrechts terecht boven andere kandidaten als o.m. Herman Van Springel, Freddy Maertens, Ludo Dielis en André Malherbe. Niet dat voornoemde sportmannen geen ruime verdiensten verzamelden maar de omstandigheden waarin Annie Lambrechts, ook nog moeder van twee meisjes en lerares handwerk in het H. Hart-instituut te Heverlee,

verschillen zo grondig van deze waarin andere topsporters naar hun beste vorm kunnen groeien dat het een ereplicht was van onze sportwereld haar daarvoor te onderscheiden. Met Annie Lambrechts wordt overigens de rolschaatssport in het algemeen gelauwerd. Deze sport, die zich nooit over de steun van financieel sterke sponsors heeft mogen verheugen (of beklagen...) bloeit vooral in het Leuvense waar ook nog het rollerhockey wordt gepropageerd. De vele mensen die zich al jaren belangeloos inzetten voor de verspreiding van hun sport — in de voorbije zomer organiseerden zij nog de wereldkampioenschappen op de weg! — zullen Annie Lambrechts' onderscheiding, die nu hopelijk nog zal gevolgd worden door de uitverkiezing tot sportvrouw van het jaar, wellicht als een persoonlijk succes en als een beloning voor jarenlang koppig volhouden hebben aangevoeld.

locken indien het zijn toppositie van destijds door een doordacht beleid een duurzaam karakter had kunnen geven? Hoeveel méér volk zou Standard niet lokken indien Roger Petit de miljoenen in topspelers in plaats van in onroerend goed had geïnvesteerd. En ervaart AA Gent nu zelf niet hoe eenvoudig het is de massa in het stadion te verzamelen. Goed spel en goede uitslagen. De combinatie van beide waarborgt voldoende inkomsten.

Het afsluiten van de heenronde in de voetbalkompetitie heeft overigens nog een en ander duidelijk gemaakt: uit de balansen blijkt dat er van een bevoordeling van Anderlecht in de arbitrage (nog zo 'n stokpaard) weinig sprake is. Anderlecht kreeg niet meer strafschoppen voor of tegen dan andere clubs. Het bewijst enkel maar dat de balans over de lange termijn altijd een evenwicht vertoont.

De animositeit rond de omstrede club vloeit ook voor een stuk voort uit haar beleid. Anderlecht wordt geregeerd door economische principes. Er komt veel geld binnen en er gaat er veel buiten. De club verplicht er zich toe haar supporterslegioenen de beste spelers aan te bieden. Anderlecht schuimt de transfermarkten af, vergist zich geregeld maar weet zich al even snel te herstellen. De flexibiliteit in het beleid kunnen de meeste andere clubs (alhoewel zeker niet allen!) zich niet veroorloven, maar kan men dit Ander-

lecht kwalijk nemen? Wie in Anderlecht speelt of... traint leeft onder hoge mentale druk. De prestatiedrang neemt slechts zelden af. Is dit echter een gebrek of een kwaliteit?

Een zaak staat wel vast: in ons voetbal brengt geen club meer publiek binnen de stadions dan Anderlecht. Zowel uit als thuis. Het is een vaststelling op lange termijn die, ondanks tijdelijke nevenverschijnselen, enorme verdiensten van spelers en klubbestuur insluit en die voor het Belgisch voetbal een kostbare waarde vertegenwoordigt. Daarom herhalen wij ons verzoek van voor een paar maanden: „Dat de clubs hun meningsverschillen, hun vetes eindelijk eens op het veld zouden uitvechten in plaats van voor de groene tafels.” Want het doet ons voetbal allemaal geen goed.

Geboren akrobaat

Veldrijden wordt een „andere” sport wanneer Roger De Vlaeminck er zich toe laat verleiden. Samen met zijn inmiddels definitief teruggetreden broer Eric vormde hij het koningskoppel binnen deze discipline van het wielrennen.

Veldrijden is voor Roger kunst, akrobatie, behendigheid, stuurvaardigheid. Hij heeft altijd minachtend neergekeken op het krachtenslopende loopwerk door de modder.

Dezer dagen triomfeert Roger dan ook overal met verpletterend overwicht: de gronden liggen hard bevroren, de sneeuw maakt alle paden glad. Roger fietst waar anderen stapvoets aanschrijven. Hij danst lichtvoetig op zijn pedalen terwijl anderen met bevreemde ogen een steunpunt voor hun aarzelende voet zoeken. Hij wint de wedstrijden met minuten voorsprong op... iedereen, ook op een Roland Liboton.

De vraag mag gesteld worden welke erelijst Roger in het veldrijden had kunnen samenfietsen. Hij heeft deze discipline nooit voluit willen beoefenen. In zijn jongere jaren liet hij zijn al even onderlegde broer Eric voorgaan. Veldrijden was voor hem enkel een manier om door het dode seizoen te geraken. Hij zag het zowaar als een verre voorbereiding op het... klassieke wegseizoen.

Roger, die uiteraard de massa lokt en bijgevolg ook fikse startpremies opstrijkt, zou in de nadagen van zijn carrière eens op titeljacht moeten gaan. De officiële onderscheidingen hebben hem in deze discipline slechts zelden aangetrokken. Hopelijk komt daar nog eens verandering in. Want we zijn er zeker van dat een degelijk voorbereide en geconcentreerde De Vlaeminck ook nu nog de regenboogtrui kan omgorden. Indien hij dat echt moest willen...

in de Volksunie

De taalklachtenbus en de laatste Belg...

Senator Vandezande kreeg in zijn brievenbus een uittreksel toegezonden van een of andere krant of tijdschrift waarin een artikelje gepubliceerd wordt over de kommunautaire aangelegenheden.

Het artikel is ondertekend door een zekere Maurice Goffinet en hij vertelt het verhaal van de handelwijze van de Duitsers die krijgsgevangenen hadden gemaakt tijdens de jongste Wereldoorlog en die vroegen aan de soldaten of zij Vlaming of Waal waren. De Vlamingen moesten aan de linkerzijde gaan staan de Walen aan de rechterzijde. Op het ogenblik dat men aan mijnheer Goffinet toe was en men hem de vraag stelde antwoordde hij dat hij Belg was. Hij mocht in het midden blijven staan. Uiteindelijk heeft men hem dan toch maar aan de Walen toegevoegd. Dat is wel betekenisvol.

Een anonieme Leuenaar steekt dit artikelje in de bus van senator Vandezande en hoewel hij 2 wereldoorlogen heeft meegemaakt heft hij zelfs de moed niet om zijn naam op de keerzijde van de briefomslag te plaatsen. Inderdaad de laatste Belg.

Meer en meer stelt men vast dat de ministers en de overheden beroep doen op éentalige personeelsleden daar waar de wet de tweetaligheid voorschrijft. Zij doen dit dan onder mom dat zij geen tweetaligen kunnen krijgen. Dat gebeurt bij de Rijkswacht, dat gebeurt in het ministerie van Binnenlandse Zaken, in het ministerie van Financiën, enz. Rotor Vandezande heeft een klacht ingediend bij de minister van Landsverdediging, omdat de toestanden van de rijkswachtpost te Anderlecht schandelijk zouden zijn.

Senator Vandezande krijgt het klassieke liedje opgedist van de onmogelijkheid om tweetaligen te bekomen en gelet op het enorme gebrek aan tweetaligen heeft men de diensten dan zo maar ingericht, dat iedereen kan te woord gestaan worden zegt de minister...

Zo ziet men dat men zich aldus meer en meer verwijderd van de taalwet en terugkeert tot de unitaire stellingen. NI de éentaligheid van de ambtenaren en de tweetaligheid van de diensten. Dat een minister dit durft schrijven tegen de taalwet in die een wet van openbare orde is, is ook wel betekenisvol, en dat een Vlaamse minister dit doet is nog veel erger.

Destijds kregen wij dezelfde antwoorden van minister Vanden Boeynants toen deze de randgemeenten bij de rijkswachtbrigade van Brussel wilde voegen. Hetzelfde geschiedt in het ministerie van Financiën. En zo gaat men steeds maar verder Brussel te verfransen.

En daar werken de Vlamingen aan mee...

Als gevolg aan onze voortdurende protestactie tegen de minister van

Financiën met betrekking tot het taalgebruik in de binnendiensten van de registratiekantoren bevoegd voor de randgemeenten, hebben wij uiteindelijk voldoening bekomen, althans in theorie.

Praktijk zal uitwijzen of dit werkelijkheid wordt. De registratiekantoren Asse I, Halle II en Overijse hebben alle in hun ambtsgebied één of meerdere randgemeenten. De taalwetgeving bepaalt evenwel dat het taalgebruik in binnendienst steeds Nederlands moet zijn, ongeacht het dossier dat ingediend wordt en de taal die daarbij gebruikt wordt.

De taalklachtenbus heeft uiteindelijk gelijk gekregen en waar bij dienstbrief van 29 juni 1981 nog richtlijnen van de centrale administratie van de BTW, de Registratie en Domeinen, met betrekking tot het taalgebruik werden gegeven die niet stroken met wat de taalwet voorschrijft, acht de minister dat een gevolg van de vroegere praktijken inzake uitwisseling van documentatie. Hij heeft echter beloofd het nodige te doen en onverwijld een einde te stellen aan de misbruiken.

Onze lezer zal ons wel willen op de hoogte houden of dit woorden zijn dan wel daden!

* * *

Een lezer uit Berg protesteerde tegen het feit dat wanneer de posterijen brieven bestellen in het Vlaamse landsdeel en de bestemming niet meer woont op het aangeduide adres men een stempel gebruikt in twee talen terug aan afzender of onbekend op het aangeduide adres.

De taalklachtenbus heeft bij de minister van PTT en bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht klacht ingediend en we wachten nu op het antwoord. De minister van PTT deelt mede dat hij de zaak laat onderzoeken.

* * *

De taalklachtenbus diende een klacht in bij de Vaste Commissie voor Taaltoezicht omdat de politie van Kraainem een tweetalige oproepingsbrief aan een Nederlandstalige inwoner van de gemeente toestuurde.

Deze zaak werd in onderzoek genomen door de VKT en de commissie gaf de taalklachtenbus gelijk en stelde dat de politie van de gemeente Kraainem in het bezit moet zijn van éentalig Nederlandse en éentalig Franse oproepingsformulieren en ze dan ook versturen al naar gelang de taal van de klager.

Wij hopen nu dat de gemeente Kraainem en meer in het bijzonder de politie deze uitspraak zal involgen.

Tevens werd de politie van Kraainem op de hoogte gesteld van deze uitspraak met verzoek ze in te volgen.

* * *

Een lezer uit St-Martens-Latem stelde uitdrukkelijk de vraag aan de VKT of de vermelding van het provinciaal domein van Huizingen in het Frans in de telefoonboeken, evenals de Nederlandstalige provinciale scholen in Leuven, Diest en Zoutleeuw alleen in het Nederlands mogen opgenomen worden in de voornoemde telefoonboeken.

„De Kollega's”

Top-20

1. Jan Caudron, Aalst (1)	708
2. Willy Kuijpers, Herent (5)	528
3. Jef Vincx, Erps-Kwerps (2)	384
4. Anny Lenaerts, Wilrijk (3)	300
Erik Vandewalle, Izegem (3)	300
6. Paul Cresens, Schaffen (6)	228
7. Rik Haelterman, Denderwindeke (7)	132
8. Willy Serpieters, Oostende (8)	132
9. Frans Kuijpers, Schilde (8)	108
Georges Raes, Ledegem (8)	108
11. Lieve Favoreel-Craeynest, Lauwe (11)	96
Veerle Thijssens, Ekeren (11)	96
Johan Vancoppenolle, St-Truiden (3)	96
14. Achiel Goderis, Oostduinkerke (14)	72
15. Guido Callaert, Opwijk (15)	60
VU-Wommelgem (15)	60
17. Roos Lerrnaut-Martens, Geluwe (17)	48
Hugo Segers, Bornem (18)	48
19. Jozef Allaert, Kortrijk (18)	36
Noël De Smet, Gent, Brugsepoort (18)	36
Albert Huyghe, Veurne (-)	16
Jan Van Dooren, St-Martens-Latem (-)	36
Erwin Van Driessche, St-Kruis-Brugge (18)	36
Lieve Van Tyghem, Gent-Zuid (18)	36
VU-Assebroek (18)	36

De VKT stelt uitdrukkelijk dat het provinciaal domein van Huizingen evenals de Nederlandstalige provinciale scholen in Leuven, Diest en Zoutleeuw uitsluitend in het Nederlands in de telefoonboeken moeten opgenomen worden. Wanneer het evenwel gaat om provinciale instellingen die gelegen zijn in het Nederlands taalgebied doch met werking over een hele provincie stelt de VKT dat de mededelingen aan het publiek in de twee talen moeten gesteld worden overeenkomstig de bepalingen van de taalwet.

Enkele tijd geleden nl. op 3 december 1981 deelden wij mee dat de minister van Sociale Voorzorg en Volksgezondheid bij de administratie navraag zou doen over de tewerkstelling van Nederlandsonkundig personeel in het Instituut voor Tropische Geneeskunde te Antwerpen. Het diensthoofd van het rektorat deelt ons thans mee dat hiertegen

terecht een bemerking wordt gemaakt, maar hij laat daarbij nog opmerken dat het nog meer ongehoord is dat de personeelsaankondigingen voor deze instelling in het Nederlands en in het Frans in het Staatsblad verschijnen. Hij is van oordeel, en naar het mij wil voorkomen, terecht, dat het Instituut voor Tropische Geneeskunde te Antwerpen aangezien het afhangt van het Nederlands ministerie van Nationale Opvoeding en er ook werkings- en investeringstoelagen van ontvangt helemaal zou moeten geïntegreerd worden in het Nederlandstalig Universitair Onderwijs.

Tenslotte is het diensthoofd van oordeel dat het post-universitair instituut een waardevolle éénheid zou vormen in onze academische wereld en dat de anderstaligen er dan duidelijk als gasten zouden aanwezig zijn en er zich dan ook naar gedragen. Het is de eerste maal dat wij zo een bemoedigend antwoord ontvangen. R. Vandezande, senator

autorijden kost tegenwoordig 1 fr de km

samen rijden kosten mijden
ik wil graag vrijblijvend informatie ontvangen.

NAAM: _____
ADRES: _____

sturen naar: vzw TAXISTOP, Onderbergen 51, 9000 Gent - 091/23.80.73

Zaterdag a.s. fakkeloptocht

„Geen Navo-opslagplaats in Zutendaal!”

Op het NAVO-vliegveld van Zutendaal zijn de voorbereidende werkzaamheden begonnen voor de aanleg van een grote opslagplaats voor het stockeren van zwaar oorlogsmateriaal voor het Amerikaanse leger. Volgens minister Swaenen van Landsverdediging (nu ex) zou het „enkel” gaan om zwaar militair materiaal maar niet om konventionele of nucleaire munitie. Voor Zutendaal worden de kosten voor het bouwen van de bunkers geschat op 1,6 miljard. De financiering gebeurt door de NAVO, d.w.z. dat België ongeveer 100 miljoen zou bijdragen. Het is toch weer opvallend dat de Belgische staat wel 100 miljoen heeft voor Amerikaanse wensen maar geen geld voor de sociale woningbouw in datzelfde Zutendaal. De werkgroep „Stop het Wapendepot” van Zutendaal organiseert op zaterdag 26 december een Vredesstoet met medewerking van Pax Christi en het VAKA (Vlaams Aktiecomitee tegen Atoomwapens).

Als voorzitter van Volksunie-Zutendaal en hiertoe gemachtigd door het voltallig bestuur, roep ik alle Vlaams-Nationalisten van Zutendaal en Limburg op om massaal aan deze betoging deel te nemen. Wij hebben reeds voldoende militaire vervuiling in Limburg en Zutendaal om nu ook nog dat Amerikaans wapendepot er bij te nemen. Zutendaal moet voor ons groen en landelijk blijven, die jaarlijkse manoeuvres en het lawaai van tanks en helikopters kunnen wij best missen... Degenen die zich begoochelingen maken over de mogelijke werkgelegenheid

verbonden aan deze opslagplaats moeten maar eens in Leopoldsburg en Kleine-Brogel gaan kijken welk soort werkgelegenheid de aanwezigheid van een groot aantal militairen meebrengt...

Door het opjagen van de huurprijzen zullen de eigen mensen buiten Zutendaal moeten gaan huren en het kadastraal inkomen van de woonhuizen zal in 1985 nogmaals spectaculair zijn. Om allen te overtuigen van de zin van zo'n manifestatie (een Vredesbetoging) neem ik enkele citaten over uit het 11 november nummer van VOS. „Sedert vele jaren is Diksmuide op 11 november een trefpunt van honderden Vlamingen die, vredesgezind, er het nooit meer oorlog van hun toren komen bevestigen. Ze doen het in de krypte. Daar liggen enkele jonge mannen begraven, dode, maar in onze herinnering trouw levende getuigen van oorlogswaai, als een aanklacht

gericht tegen allen die om militaire trots of verkeerd opgevat patriotisme, om geld of eer of werk aan het dodend spel van de internationale der bewapening meedoen. De machtige vredesbetoging van 25 oktober heeft het bewijs geleverd dat Vlaanderen vrede wil. Vlaanderen in al zijn geledingen wat allicht het meest tot uiting kwam toen een grote groep vrouwelijke religieuzen bijelwoorden uitdroegen: „Gij zult niet doden” en „Smeed de wapens tot ploegijzers om”. Vrienden, wij zijn geen nuttige idioten maar de uitvoerders van het testament van de Frontiers. „Onze vaders, de Vlaamse oud-strijders hebben zich nooit bezondigd aan hoera-patriottisme. Zij waren zeer zwijzaam over de slachting van de wereldoorlog, waarin zij op een kinderlijke wijze in gemengd werden. Er vielen geen gulden sporen te rapen.

De snoeverij met eretekens, de militaire parades liet men aan de fraternellen, de sabelslepers en de ijzervreters. Het enige wat deze jonge mannen aan de wereld hebben medegedeeld, in alle talen, naar alle volken toe, was het bijna dromerige visioen: Nooit meer oorlog.”

Vrienden, ik roep U allen op om mee te stappen in deze vredesbetoging die doorgaat onder het motto: „Vrede.

Stop de bewapeningswedloop. Geen Navo-wapendepot in Zutendaal.”

H. Van Herf,
Voorzitter VU-Zutendaal

Vlaamse Kring Hasselt: praktische kalender

Het is ongeveer 1 jaar geleden dat de vzw Vlaamse Kring Hasselt boven de doopvont werd gehouden.

Het is een vereniging die zich tot doel stelt:

- het bevorderen en het terug aan bod laten komen van de eigen Vlaamse cultuur.
- het steunen en organiseren van zowel sociale, sportieve en jeugdactiviteiten en dit zowel in groepsverband als voor het individu. Het spreekt vanzelf dat de VKH zich richt tot leden als niet-leden.

Op het programma van de VKH voor 1982 staan: een tentoonstelling met Vlaams-nationale kunstenaars en „Een ogenblik met en voor A. Preud'homme”.

Om de eerste verjaardag niet onopgemerkt te laten voorbijgaan en om een nieuw kalenderjaar aan te vatten heeft de VKH een bruikbaar „Agenda '82 VKH” uitgegeven. Het is een agenda, 12 cm/20 cm, verlicht met tekeningen en lino's en een aantal korte doordenkspreuken (zie de illustratie).

Deze agenda is nog steeds te bekomen tegen 50 fr. per exemplaar bij Theo Hoeven, Sterrebos 48 te 3512 Stevoort-Hasselt. (Bij bestelling van 5 exemplaren wordt er een 6de kosteloos bijgevoegd).

Het bedrag kan gestort worden op de bankrekening: Kredietbank nr. 459-9500891-93 met vermelding „Agenda '82”.

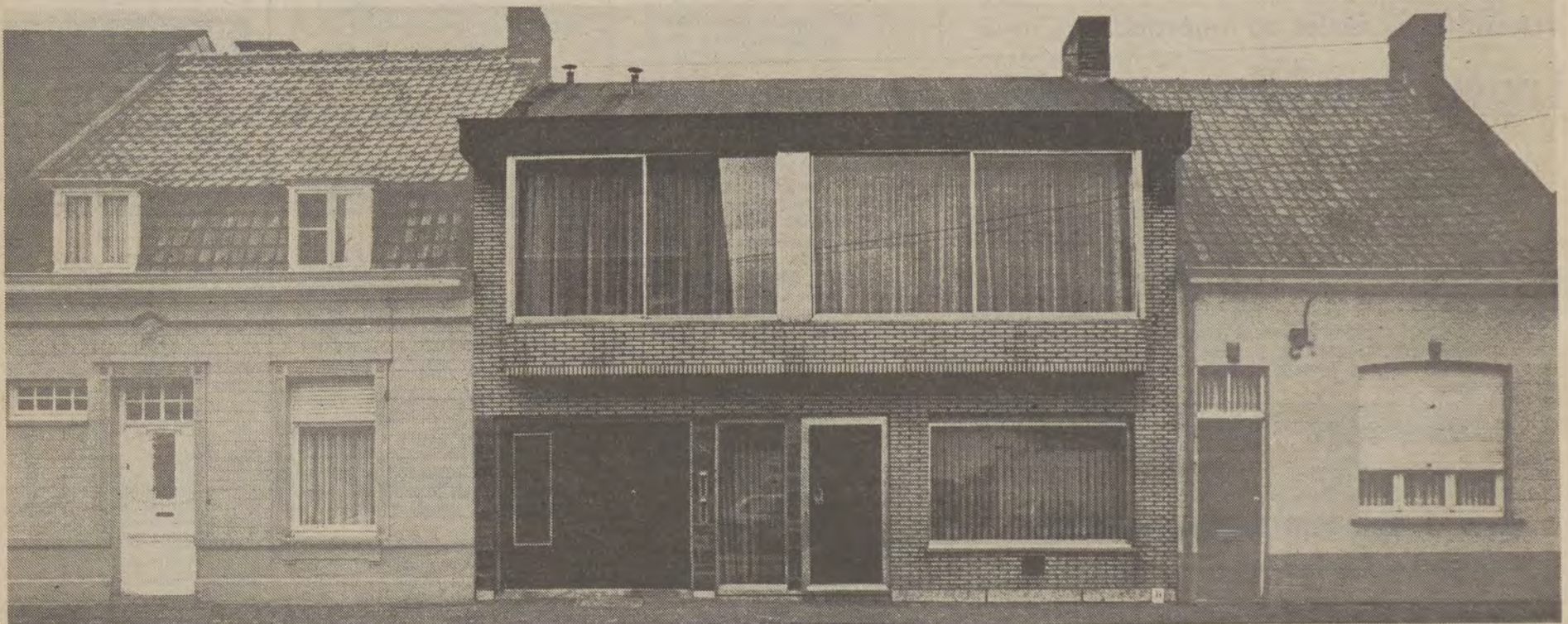
Preud'homme-avond in Maasmechelen

Na de succesrijke vorige bijeenkomsten (met o.a. Ward Hermans, M. Boey, P. Daels, H. Broers en het Lentefeest met Jef Elbers), organiseert de Vlaamse Vriendenkring Limburg, waarin ook Volksunieleden actief meewerken, een „Maaslandse A. Preud'homme-avond”, in aanwezigheid van de toondichter. Gastspreker is Leon Van Esser van het ANZ. De koren Cantate uit Maasmechelen en Cantabile uit Dilsen verlenen hun medewerking. U allen bent hartelijk uitgenodigd en talrijk verwacht in zaal Jagersborg te Maasmechelen, op zaterdag 16 januari e.k. om 19 u. 30. (jvc)

LIMBURG

JANUARI

16 MAASMECHELEN: Maaslandse A. Preud'homme-avond in zaal Jagersborg om 19 u. 30. Spreker: Leon Van Esser. Koren: Cantate uit Maasmechelen en Cantabile uit Dilsen. Inkom: 50 fr.

In de Bruggestraat 34 te Hooglede bespaart men 10.500 fr. En is het overal lekker warm.

Veel ramen en toch geen warmteverlies.

De familie Gayse bewoont een huis in de rij met opvallend grote ramen. Die werden er al in 1967 ingezet en toen meteen van dubbel glas voorzien. Achter de vensters is het behaaglijk, zelfs bij minder en koud weer.

Vorige winter ging heel de familie Gayse op kierenjacht. In het hele huis werden kieren en tochtgaten met glaswol geïsoleerd.

Achteraan het huis werden een keuken en een zitplaats bijgebouwd met grote ramen die uitgeven op de tuin. De heer

Gayse heeft geen moment getwijfeld: ook hier kwam dubbel glas.

Tussen de muren werden polystyreenplaten gestoken zodat de warmte ook langs daar niet kan ontsnappen.

Elke kamer wordt op maat verwarmd.

In elke kamer van het huis staat een gaskachel waarmee de temperatuur in iedere kamer afzonderlijk geregeld kan worden. Zo is het in de woonkamer nooit warmer dan 20°. De slaapkamers kunnen het met minder stellen en daar branden de kachels slechts enkele uren voor het slapengaan.

Goed slapen doet men immers best met 16° maximum in de kamer.

Een vlug terugverwonnen investering.

„Alleen met een goede isolatie”, zegt Mevrouw Gayse, „is het mogelijk ons huis volledig te verwarmen voor een redelijke prijs. Natuurlijk kost het isolatiemateriaal wel wat geld, maar die investering is al vlug terugverwonnen” voegt zij er direkt aan toe. „Door de combinatie van een goede installatie en een verstandig gebruik van de gaskachels slagen wij erin jaarlijks 10.500 fr. te besparen op ons energiebudget.

Bovendien betekenen kleine dingen zoals gloeilampen door TL-lampen vervangen uiteindelijk ook een aanzienlijke kostenvermindering!”

Om U te helpen bij het degelijk isoleren van uw woning, kunt U gratis een brochure aanvragen bij de Dienst voor Energiebehoud, Belliardstraat 15-17, 1040 Brussel.

DIENST VOOR ENERGIEBEHOUD
MINISTERIE VAN ECONOMISCHE ZAKEN.

De weigering van Vilvoorde werd dekreet

Na de incidenten die zich hebben voorgedaan in Vilvoorde waarbij de gemeente weigerde om nog Franstalige brieven te onderzoeken en na de vernietiging, door de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken Rik Boel, diende senator Vandezande een dekreet in dat ertoe strekte om deze aangelegenheid te regelen en om de Franstalige arrogantie af te grenzen. Hij werd hierin gevolgd door volksvertegenwoordiger Van Elewijck, senator Lindemans en senator Vanderpoorten. Na vele discussies en na de drie voorstellen van dekreet naar de raad van state te hebben verzonden, werd er door de vier indieners, en rekening houdend met de opmerkingen van RVS een nieuw voorstel van dekreet ingediend dat éénparig door de Vlaamse raad werd goedgekeurd. Dit dekreet houdt in dat de inwoners van homogene Vlaamse gemeenten gelegen in het Nederlands taalgebied zich in het Nederlands moeten wenden tot de openbare besturen. Dit dekreet werd goedgekeurd op 4 juni 1981, doch blijkbaar waren de Vlaamse ministers bang om dit nog vóór de verkiezingen te publiceren. Ingevolge aandringen van senator Vandezande heeft de regering dan toch het dekreet gepubliceerd, maar dan twee dagen na de verkiezingen.

Dit steekt schril af tegen de houding en de arrogantie van de toenmalige minister Busquin inzake Komen. Vanzelfsprekend trekt de Franstalige pers hiertegen van leer en wordt dit bijna beschouwd als zijnde een tweede septemberdekreet.

Het dagblad „Le Soir” zegt dat dit dekreet een grote ongerustheid heeft veroorzaakt in het partijbureau van PS en dat dit bureau het dekreet afkeurt. Het FDF gaat nog verder en noemt het tegenstrijdig met de grondwet. Niettemin moet gezegd worden dat de vier vaders van dit dekreet zich hebben gehouden aan het advies van de raad van state. Van ongrondwettelijkheid is er dus geen sprake.

Wij hebben nochtans geen grote echo's daarvan gelezen in de Vlaamse pers om de Vlaamse gemeentebesturen voor te lichten wat er te doen staat

wanneer Franstalige burgers zich wenden tot de gemeenten.

De Vlaamse pers zou lessen kunnen nemen bij de Franstalige pers en meer in het bijzonder bij „Le Soir”. Zij doet dit echter niet. Jammer.

R. Vandezande,
senator

Oude volksspelen te Lennik

Traditioneel richt de VU-afdeling van Lennik rond Kestmis een carambolschieting en teerlingenworp in. In het jaar van de oude volksspelen komt dat fijn op zijn tijd.

Deze volkse activiteit gaat door op zaterdag 26 december 1981 vanaf 18 uur en op zondag 27 december 1981 vanaf 10 uur in de herberg „In de verzekering tegen de grote dorst” rechtover de kerk van Eizeringen-Lennik.

Inzet per mies 25 fr. Speciale gratis kerstloterij voor deelnemers. Speciale prijzen voor de hoogste scores. Winnaars per spel: haan, fles wijn, e.a.

Aanbevolen huis

Carrosserie-schilderwerken

Victor De Keyser
Daalstraat 76
1852 GRIMBERGEN-BEIGEM

Tel. 02-269.37.02
Ook verkoop van tweedehandswagens

VUJO-Aarschot langs gladde wegen

De pas opgerichte Aarschotse VUJO-kern richt op vrijdag 15 januari 1982 in zaal Vinea een rondetafelgesprek in rond het thema „wegwijs in het politieke labirint”. Onze gids bij deze hachelijke onderneming — die start om 20 uur — is kamerlid Willy Kuipers.

Omdat dit de eerste openbare activiteit is van de kersverse VUJO-Aarschot, worden alle jongeren verzocht om deze vormingsavond bij te wonen.

DE BRUSSELPPOORT

Boek- en dagbladhandel
Brusselstraat 45-47, HALLE
Tel. 02-356.85.78

LOTTO - TOTO - BELGISCHE P.M.U.
DAGBLADEN - TIJDSCHRIFTEN - ROOKWAREN
SCHOOLBENODIGDHEDEN - BOEKEN

BRABANT

DECEMBER

31 GRIMBERGEN: VUJO's Oudejaarsavondfeest vanaf 21 u. in parochiezaal te Humbeek (Grimbergen). Radio Micron Drive in Show. Inkom 60 fr. Voorverkoop VUJO en Megatonleden: 40 fr.

JANUARI

15 AARSCHOT: rondetafelgesprek „Wegwijs in het politieke labirint”, ingericht door VUJO. Gids: Willy Kuipers.

Info-avonden te Leuven over W.O. II

Op 21 januari 1982 komt dr. Albert De Jonghe naar Leuven. Hij staat bekend als de meest objectieve en best gedocumenteerde historicus van Vlaanderen, inzake de Tweede Wereldoorlog in onze gewesten. Zeer speciaal zal hij de kwestie van Leopold III behandelen. De avond gaat door om 20 uur in de zaal 14 van het Maria Theresiakollege, St-Michielsstraat (gelegenheid om te parkeren op de binnenplaats). Op 28 januari 1982 zal dr. A. De Jonghe spreken over de terreur in Vlaanderen en zal Jos Bouveroux, journalist, uitgebreid spreken over de terreur in Leuven-Limburg tijdens de oorlog 1940-1945. De aanwezigen kunnen persoonlijk nog een en ander over kollaboratie, verzet en repressie aanvullen.

Deze voordracht gaat door in de zaal op de 8ste verdieping van de Fakult. Wijsbegeerte en Letteren, hoek Bogaardenstraat en Maria Theresia-

straat om 20 uur. (Er is gelegenheid om te parkeren aan de achterkant van de bibliotheek (Ravenstraat) vanwaar men tevens in de Wijsbegeerte en Letteren binnen kan).

De avonden worden georganiseerd door Broederband Leuven en Limburg.

(meegedeeld)

Firma VAN DOOREN
Hout
Éternit
Bouwspecialiteiten
MARLIER 1 1700 ASSE
Tel. 452.66.37 Thuisbestelling
02/452.76.67 Toonzalen

VUJO-project: „Jeugd en inspraak in Vlaanderen”

De werkzoekende (tevens uitkeringsgerechtigde voor werklozensteun) in het bezit van een diploma regent(es) of van licentia(a)t(e) in de menswetenschappen, die interesse betoont voor dit BTK-project kan nog steeds zijn kandidatuur indienen tot 1 januari 1981. Het project loopt over twaalf maanden.

Aan de hand van enquêtes bij jongerenorganisaties zullen de resultaten verwerkt worden in een concreet programma. Dit

programma zal langs een „rondreizende beurs” bekendgemaakt worden aan geïnteresseerden en tevens dienen als vormingsactiviteit voor de VUJO-kernen. Schriftelijke sollicitaties met uitgebreid curriculum vitae worden verwacht op het nationaal secretariaat van de VUJO, Omwentelingsstraat 13 te 1000 Brussel, t.a.v. Dirk Van Slichem De Combe.

Ivo Coninx,
Administratief sekretaris VUJO

VU en VUJO actief op legerdebat

Leger over eigen „mensen en materieel”

In haar Sessie '81, besprak het Koninklijk Hoger Instituut van Defensie de problematiek van personeel en materieel van het Belgisch leger. De sessie (3 x 2 dagen) werd besloten met een kolloquium van 2 dagen. Buiten de normale „studenten” van het KHID, zijnde de hogere- en opperofficieren van de Krijgsmacht waren er ook burgers uitgenodigd: universitaire jongeren, studiecetra, diplomaten, industriëlen en last but not least de politieke partijen. Waren afwezig: de vredesbewegingen, de socialistische met hun legerspe-

cialisten, de CVP, de PRL, het FDF. Alhoewel o.a. Tindemans, Gol en Spaak persoonlijk hadden toegezegd.

Van de CVP-jongeren en het PVV-studiecentrum was er één vertegenwoordiger. De CPB was nogal actief in haar deelname.

In „De Morgen” stond te lezen dat KP-voorzitter Van Geyt een van de zeldzame deelnemers was die het gebeuren van A tot Z volgde. Deze kameraad stond niet op de lijst van deelnemers, laat staan dat hij er was. Wel actief en aanwezig van A tot Z waren de

mensen van de Volksunie (Frank Bombeke en Hedwig Cornelis) en van de Volksuniejongeren (Bert Anciaux en Van Slichem de Combe).

Een speciale vermelding verdient wel Herwig Cornelis met zijn gevreesde, snedige en goed gedocumenteerde tussenkomsten. Verheugend was het feit dat VU en VUJO doorlopend op dezelfde golflengte zaten en meer dan goed samenwerkten zodat de legerleiding een voorafgaande studie vermoedde. Voor de geïnteresseerde een greep uit de VU-VUJO standpunten:

- komen tot een Gemeenschapsdienst van 12 maand (leger, burgerdienst, ontwikkelingshulp, gewetensbezwaarden, enz.) met waarborgen voor de sociale gevolgen achteraf en met een grotere taak voor het onderwijs inzake voorlichting en motivering.
- géén NBC-wapens in België
- géén kernwapens in Europa, wel een kernvrije zone
- een goed uitgebouwd conventioneel leger, later Europees
- nationalisering van de Belgische wapenindustrie
- eerlijke en logische compensaties voor de Vlaamse industrie
- België geen draaischijf meer voor de internationale wapenhandel
- in de toekomst een omschakeling van de Belgische wapenindustrie
- zo snel mogelijk een sessie van het KHID over Ontwapening
- geen hypokriete inmenging meer vanwege de grootmachten inzake de Belgische en Europese politieke aanpak.

Ten slotte klaagde de VUJO in een werkgroep de houding aan van ambassadeur Loridan die in de plenumvergadering het nodig had gevonden om de Amerikaanse gastspreker Kaplan er op te wijzen dat hij geen gevolg diende te geven aan de tussenkomst van VUJO en VU... „omdat deze niet in naam van het Belgische Volk spreken en slechts een onbeduidende minderheid vormen”...

Graag enkele pluimen aan die mensen die positief meewerkten aan onze kritiek, zijnde verschillende industriëlen en officieren en de jongeren van studiecetra en universiteiten, en aan de directeur van het Instituut, de heer Schalbrouck en zijn personeel.

Dank ook aan ambassadeur Adriaensen voor zijn taktvol optreden in de werkgroep als voorzitter en om zijn beschaafde interventies tijdens de vergaderingen.

Dirk van Slichem de Combe

ZOEKERTJE

■ Jonge man, 28 jaar, architect St-Lucas, volgt D-kursus, zoekt een betrekking in het onderwijs. Voor inlicht. zich wenden: O. Van Ooteghem, senator, Armand Lonquestraat 31, 9219 Gent-Gentbrugge, tel. 091-30.72.87.

■ Afgestudeerde A6/A2 bedrijfseconomische V.S.O. zoekt betrekking als bediende in de omgeving van Gent of Eeklo. Heeft een stage achter de rug. Zich wenden volksvertegenwoordiger Frans Baert, Kon. Astridlaan 159 te Gent.

Te Huur

Te huur omgeving Jubelpark te Brussel, in oud herenhuis antiek gemeubeld appartement, tweede en derde verdieping: 3 slaatsen, 2 slaapkamers, badkamer, kelder, 9.000 fr. per maand + index. Schrijven kantoor blad. (Adv. 218)

Bent U ook van adres veranderd zonder te verhuizen?

Overall worden straatnamen en huisnummers gewijzigd. Bent u ook één van de slachtoffers? Stuur ons dan onderstaande strook zodat u uw weekblad verder kunt blijven ontvangen.

Oud adres:

Nieuw adres:

Salons vanaf 8.900 fr.!

GALERIJ DE KEIZER
Exclusiviteit: salons lustrerie
kleinmeubelen geschenkartikelen
Zaakvoerder
Staf Kiesekoms
Keizerstraat 2
TERNAT
Tel.: 02-582 22 22

Openingsuren:
Dinsdag, woensdag en vrijdag van 13 tot 20 u. Donderdag van 9 tot 20 u. Zaterdag van 9 tot 20 u. Zondag van 14 tot 18 u. Maandag gesloten

lepel & vork...

<p>BANKETBAKKERIJ Neukermans-Blom Daalstraat 7 - 1780 Teralfene Tel. 053-66.82.15</p> <p>Fijn gebak - suikerwaren - ijsstaarten.</p>	<p>RESTAURANT TIJL Grote Steenweg 71 9260 Oordegem Tel. 091-69.28.74</p> <p>Specialiteit ribstuk op hout Dinsdagavond en woensdag gesloten</p>	<p>VOEDING „DE POLDER” Polderstraat 12 8458 Oostduinkerke</p> <p>Specialiteit: dagvers fruit en groenten</p> <p>Dubbele Valois-zegels aan alle leden</p>	<p>Koffiebranderij SANO Emiel Witmannstraat 36, Schaarbeek Tel. 02-734.56.09</p> <p>Levert kwaliteitskoffie bij u thuis!</p>	<p>Wijnimport HERMAN Douane - spelhuis Menenstraat 376 WEVELGEM Tel. 056-41.29.22 056-41.81.68</p> <p>Invoer Bourgondië- en Bordeauxwijnen. Alle grote wijnen rechtstreeks uit de kastelen. Degustaties en verkoop: elke vrijdag van 17 tot 19 u. elke zaterdag van 10 tot 13 u. en op afspraak.</p>
<p>Restaurant KAPELLEKESHOEF Kapelstraat 1 TONGERLO-WESTERLO Tel. 014/54.40.07</p> <p>Vaandag gesloten - Rustieke sfeer.</p>	<p>Maak ook eens kennis met de gezellige sfeer in Restaurant SCHUTTERS HOF Dorpstraat 10 2922 RAMSDONK Tel. 015-71.15.49</p>	<p>Industriële brood- en banketbakkerij Roomijs</p> <p>Wifried BLANCQUAERT Grote Kouter 47 UITBERGEN Tel. 091-67.57.12</p>	<p>CORTHALS UW KOFFIEHUIS Het Koffiehuis der Denderstreek. Kattestraat 20, AALST</p> <p>SPECIALITEIT van WAFELS en IJSROOM</p>	
<p>Restaurant PALMHOF Tafelhouder Specialiteit gerookte vis Goede wijn hoeft geen krans</p> <p>Schoolstraat 52 Kapel-op-den-Bos Tel. 015/71.19.40</p> <p>Feestbespreking op maandag, dins- dag en donderdag van 19 tot 21 u. Woensdag gesloten.</p>	<p>Het Palinghuis 1910-1980</p> <p>WEKELJKSE RUSTDAG VRIJDAG TOT ZATERDAG 18 UUR JAN PAUWELS- DE BRAUWER De familiezaak met traditie.</p> <p>9328 SCHOONAARDE Oude Brugstraat 16 052-42.32.46</p> <p>JAARLIJKS VERLOF DECEMBER</p>		<p>Banketbakkerij ANTWERPIA Geraardsbergsestraat 38 Dr. Van De Perrelei 51 9300 AALST BORGERHOUT Maurits GOSSYE Joost GOSSYE Tel. 053-21.35.33 Tel. 031-36.56.54</p>	
<p>Café-restaurant MUTSAERT Eikenlei 61 2280 GROBBENDONK Tel. 014-51.21.48</p> <p>Sluitingsdag maandagavond en dinsdag.</p>	<p>FEESTZAAL «EDELWEISS» Vosseberg 13, 1981 VOSSEM Tel. 02-767.45.76</p> <p>Alle feestelijkheden Mogelijkheid tot huren van bestekken</p>	<p>EETHUIS - FEESTZAAL INGRID Olensweg 41, WESTERLO (Voortkapel) tel. 014/21.36.96</p> <p>Alle feesten Specialiteiten</p>	<p>HOF TEN DALE Kleine maaltijden, vergaderin- gen, familiebijeenkomsten.</p> <p>Kerkveldstraat 31, 9420 Erpe-Mere Tel. 053-77.85.57.</p>	<p>CAFE-FRITUUR DE SNOECK Elie van Laere en Marcella Naessens</p> <p>Lokaal Volksunie Gontrode Heirweg 49 9230 Melle Tel. 091-30.06.53.</p>
<p>Lokaal «T SCHUURKE» Oude Graanmarkt 25 1000 BRUSSEL Tel. 02-513.25.64</p> <p>Waar Vlamingen THUIS zijn.</p>	<p>SPECIALIST VOOR AL UW FEESTEN</p> <p> Verzorgde keuken. Demokratische prijzen. Uitgelezen dienstbetoon.</p> <p>Kesselsteenhweg 38 2260 Nijlen — Tel. 031/81.88.41</p>	<p>Beauvoordse specialiteit Pannekoeken en wafels</p> <p>Mevrouw Pauwelyn- Duquesne Wulveringemstraat 18 8486 BEAUVOORDE tel. 058/29.94.91</p> <p>Gesloten: vrijdag, behalve in seizoen</p>	<p>Café Het Vlaams Huis Bij Jef Meys-Cypers Steenweg op Wijchmaal 59 PEER Tel. 011-79.70.84</p> <p>Kom es binnen waar Vlamingen thuis zijn</p>	<p>Voor een lekker etentje in een gezellige sfeer: Eethuis 't Voske Verbertstraat 145-147 2120 Schoten, 031-58.41.76</p> <p>Wij verzorgen al uw feesten.</p>
<p>Europ Supermarkt Winderickxplein Alsemberg (Huis van vertrouwen)</p>		<p>FEESTZALEN - SALONS DE LANDSKNECHT Aannemer van alle feesten Ook verhuring van tafelgerief</p> <p>Schilderstraat 33 2000 Antwerpen Tel. 031-37.45.72</p>	<p>Hof ten Eenhoorn Restaurant Feestzaal Café Uitbating: Erna Van Dooren Keierberg 25 1700 Asse Tel. 02/452.95.15 Maandag gesloten</p> <p>'t Is een specialiteit zoek hem op bij uw slager of toespiswinkel</p> <p>„De Beauvoordse pastei”</p> <p>'t Is de lichtste verteerbare</p>	
<p>lepel & vork...</p>		<p>DE PUS GEBROEDERS Lambroekstraat 89 9320 OUDEGEM Tel. 052/21.16.06</p> <p>Algemene voeding, bieren, wijnen, li- keuren. Rechtstreeks invoer Duitse en Franse wijnen.</p>	<p>Steeds welkom in KREKELHOF Drankhuis met sfeer</p> <p>Drie Egyptenlaan 11, Gooik Tel. 054-33.48.57</p> <p>Uw tweede thuis!</p>	<p>Welkom IN DE GROENE POORT Dorpsstraat 31, 1686 Gooik Tel. 02-532.54.81</p> <p>Lokaal van de Volksunie</p>
<p>LINDENHOVE Bellestraat 49 1970 HEKELGEM</p> <p>Café, restaurant, speeltuin, terras. Woensdag en donder- dag gesloten. Maandag, dins- dag, vrijdag vanaf 15 u. Zater- dag en zondag vanaf 's mid- dags.</p> <p>Tel. 053-66.87.40</p>	<p>Dortmunder Thier Braü-hoven Tervuursevest 60, LEUVEN. Tel.: 016- 22.86.72. Kon. Astridlaan 85, KONTICH. Tel.: 031-57.30.32. Nieuw Brugstraat 28, BRUSSEL. Tel.: 02-218.74.89. Brugse Baan 1, Hulste. Tel.: 056- 71.15.36.</p> <p>Grote parkeerterreinen, zalen vrij voor feesten, banketten e.a. Duitse specialiteiten: Dortmunder Thier van 't vat, Levende Water Tönissteiner Sprudel, goed en goedkoop eten.</p>	<p>Hotel-restaurant-pub Tower Bridge. Op 5 min. van Heizelpark.</p> <p>Hotel met goede smaak, standingkamers, alle comfort. Heidebaan 98, 1850 Grimbergen. Tel. 02-252.02.40.</p> <p>Menu: op zondag van 450 tot 650 fr. Tijdens de week, suggesties van de chef + spijkaart Open alle dagen - maaltijdchecks.</p> <p> den botaniek Koningstraat 328 1030 Brussel Tel. 02-218.48.38 - 218.41.72 Vlaams-Brabants restaurant, fijne keuken, gevarieerde wijnkaart, stijvolle salons, grote tuin</p>		

VU - Gent-Muide vierde vijfjarig bestaan!

In 1976 ontstond VU-Gent-Muide als onafhankelijke afdeling (Gent-stad telt vier afdelingen: Gent-Brugse Poort, Gent-Centrum, Gent-Zuid en Gent-Muide). Van dan af ontplooidde de afdeling een dynamische werking: zij verdrievoudigde haar ledenaantal, gaf een wijkblad uit („t Weetje van de Muide" op 10.000 ex.), dat vijftien maal verscheen. De afdeling kan rekenen op een entoesiast bestuur, dat onder leiding staat van Willy Van de Kerckhove, haar voorzitter. In dit bestuur zitten even veel mannen als vrouwen, wat dan een voorbeeld kan zijn voor andere afdelingen. Huguette De Blecker, provincieraadslid, is de plaatselijke mandataris. Naast de kerngroep werken een hele trits militanten: zij zorgen vooral voor de verspreiding van het wijkblad of van pamfletten die ter gelegenheid van één of andere wijkgebeurtenis worden gebust. Sa-

men met haar zusterafdeling, Gent-Brugse Poort, organiseert de „republiek Muide" (zoals de afdeling in Gent wordt genoemd...) een bal dat veel succes kent. Jaarlijks gaat ook Sinterklaas rond op de wijk en voor de organisatie hiervan (en van het jaarlijks kinderkerkfeest in samenwerking met FVV) zetten Jeanine Dick en Marie-Jeanne Bourguillioen zich terdege in. Maar niet alleen staan „gezellige" dingen op het programma: de afdeling gaf een brochure uit (in 1978) over „vreemding en verkrotting in Sluizeken-Muide", en tijdens stakingen (ACEC, haven) en sociale konfliktken (schippersstaking) legde de afdeling de nodige contacten en voerde ze actief. Dit alles werd dan gevierd op zaterdag 28 november 1981. Van de geplande viering-in-kleine-kring kwam niets terecht, want er kwamen zo'n 130 mensen opdagen. De voorziene zaal

was veel te klein, maar de kaas en de wijn smaakten er des te beter door. Gent-Muide smeedt plannen om het de volgende vijf jaar nog beter te doen!

Oudejaarsavondfeest te Gent

De Volksuniejongeren van Gent nodigen leden, vrienden en kennissen uit op een groots oudejaarsavondfeest. Dit feest gaat door op donderdag 31 dec. om 20 u. 30 in het Vlaams Huis Roeland, Korte Kruisstraat 3, te Gent. Disco „Light and Sound" staat in voor het muzikale gedeelte. Inkom 100 fr. Welkom!

WEST-VLAANDEREN

Kerstfeest der Komense Vlamingen

Op zondag 27 december, om 15 uur, is er opnieuw een Kerstfeest voorzien voor de Komense Vlamingen. Dit feest gaat door in de zaal „Mater Amabilis", Koestraat 26 te Wervik. Het Komitee „Robrecht van Kessel" wil met deze gelegenheid aan de Komense kinderen die in de Vlaamse school van Komen les volgen, ofwel in een Vlaamse school buiten Komen, graag een geschenk geven. Wie concrete hulp wil bieden in een of andere vorm (een geschenk of eventuele financiële bijdrage) kan dit doen via Willy Depoortere, Magdalenestraat 35, 8670 Wervik, tel. 056-31.17.13, bankrekening 468-3145299-43 van het Komitee Robrecht van Kassel. In naam van onze Komense volksgenoten, hartelijk bedankt!

Vlaams Ziekenfonds West-Flandria

Uitbetalingen, voor Wervik: elke twee

de en vierde vrijdag van de maand, van 10 u. 30 tot 11 u. 30, St-Maartensplein 2 (bij Hervé Vandamme); voor Komen: elke derde zaterdag van de maand, Huize Robrecht van Kassel, Kastelenlaan 109. Verantwoordelijke: Marnik Rosselle, Gosserieslaan 5, Wervik.

Sociaal dienstbetoon senator Capoen...

...elke tweede zondag van de maand, van 11 tot 12 uur, in het gasthof „t Kapittel", Ooievaarstraat te Wervik.

Dank...

...aan al degenen die ons financieel of anders gesteund hebben tijdens de verkiezingscampagne. Binnenkort zullen de voorkeurstemmen van de Wervikse kandidaten en dit in vergelijking met 1978, verschijnen.

20 jaar

lustrerie marc de vriese

baron ruzettelaan 56 brugge
baan brugge-kortrijk
telefoon 050/35 74 04

verlichting tegen betaalbare prijzen!

OOST-VLAANDEREN

DECEMBER

31 GENT: Oudejaarsavondfeest VUJO-Gent. Om 20 u. 30 in het Vlaams Huis Roeland, Korte Kruisstraat 3. Inkom: 100 fr. Disko: Ligh and Sound.

JANUARI

9 TEMSE: driekoningenbal van VU-Temse en de A. Verbruggenkring om 21 u. in zaal Brouwershof, Edg. Tinelplaats te Temse. „The Playboys" spelen ten dans.

Sociaal Dienstbetoon Senator Walter Peeters

Lokeren: ledere 1ste zaterdag van de maand in café „De Groene Poort" tussen 14 en 15 u.
Lebbeke: Blijft 2de zaterdag van de maand van 10 u. 30 tot 11 u. 30, doch

niet meer bij Johan De Mol wel bij Wed. Van Biezen, Brusselse Steenweg 145.

Buggenhout: ledere 2de zaterdag van de maand in café „Het Varkenskot" van 12 tot 13 u.

Bazel: ledere 3de zaterdag van de maand van 15 tot 16 u. ten huize van gemeenteraadslid Antoine Denert.

Kruibeke: ledere 3de zaterdag van de maand van 16 tot 17 u. ten huize van gemeenteraadslid Van Mieghem Kamel, Bazelstraat 89.

ZOEKERTJE

■ Ervaren verpleegster, 41 jaar, diploma A1-A2, ± 5 jaar gewerkt bij niertransplantaties, ± 2 jaar in A.Z., zoekt dringend een passen-

de betrekking. Is ook bereid nachtdienst te aanvaarden. Voor inlichtingen zich wenden: O. Van Ooteghem, senator, Armand Lonquestraat 31, 9219 Gentbrugge. Tel. 091-30.72.87.

■ Dochter van zelfstandige met dactylo diploma en ervaring in boekhouden, zoekt werk in Brussel of ten westen ervan. Voor inlichtingen zich wenden tot volksvertegenwoordiger dr. J. Valkeniers, tel. 569.16.04.

■ Kersverse dactylo-steno-ge-diplomeerde wil zo vlug mogelijk aan de slag. Voor inlichtingen zich wenden dr. J. Valkeniers, volksvertegenwoordiger, tel. 569.16.04.

■ Jongedame, 21 jaar, zoekt dringend een passende betrekking als fabrieksarbeidster of magazijnierster. (ref. nr. 2624)

■ Man, 50 jaar, zoekt dringend een betrekking wegens stopzetting van bedrijf waarin hij werkzaam was. Hij is elektricien van beroep en kan alle klusjes opknappen. (Ref. nr. 2625) Belangstellenden kunnen zich wenden tot volksvertegenwoordiger Joos Somers, ofwel Liersesteenweg 11 te 2580 St-Kat-Waver, tel.: 015-21.79.00; ofwel via het Vlaams-Nationaal Centrum voor Mensen met Vragen, D. Boucherystraat 7 te 2800 Mechelen, tel.: 015-20.95.14 tijdens de kantooruren, respectievelijke ref. nrs: 2624, 2623, 2625.

■ Werkloze B2-A3 elektronika-mechanicus zoekt betrekking in westen van Brabant of Brusselse. Voor inlichtingen zich wenden tot volksv. dr. J. Valkeniers, tel. 569.16.04.

■ Ervaren schilder, met 10 jaar praktijk, 32 jaar, zoekt werk in driehoek Leuven-Brussel-Mechelen. Voor inlichtingen: Jef Vincx, Mechelsesteenweg 67, 3071 Erps-Kwerps, tel. 759.60.24.

■ Jonge man, bediende van beroep, kennis van Ned., Fr., Eng. en D. zoekt dringend een passende betrekking. Voor inlichtingen zich wenden: O. Van Ooteghem, senator, Armand Lonquestraat 31, 9219 Gentbrugge, tel. 091-30.72.87.

■ 22-jarige bediende thans werkzaam in een medisch midden verlangt vaste betrekking bij voorkeur gelegen op de as Blankenberge-Brugge. Voor méér inlichtingen zich wenden A. Dewulf-Heus, Oude Zak 13, 8000 Brugge 1.

■ Jongeheer 27 jaar, vrij van legerdienst, burgerlijke staat gehuwd, zoekt plaats als bouwkundig ingenieur. Opleiding: lager onderwijs H. Hartkollege te Heist-op-den-Berg - Mechelen. Industrieel wetenschappelijke - technische scholen. Industrieel ingenieur bouwkunde - Mechelen - Geel. Kennis vreemde talen: Frans, Engels, Duits. (schoolopleiding). Neem contact met Renaat Meert, sekretaris van het CDNV, v.z.w. Fortstraat te 9200 Wetteren, tel. 091-69.67.88.

■ Juffrouw, 17 jaar en wonende te Mechelen, zoekt een passende betrekking. Ze is in het bezit van het diploma van lager middelbaar afdeling bureelwerken, is een zeer goede typiste maar minder goed in vreemde talen. Belangstellenden kunnen zich wenden tot volksvertegenwoordiger Joos Somers, ofwel Liersesteenweg 11 te 2580 St-Kat-Waver, tel. 051-21.79.00; ofwel via het Vlaams-Nationaal Centrum voor Mensen met Vragen, D. Boucherystraat 7 te 2800 Mechelen, tel. 015-20.95.14 tijdens de kantooruren, refer.: JS/SL/2620.

■ 19-jarige bediende, diploma bureelwerken, geslaagd met grote onderscheiding in examen dactylo N.F.E. en steno N., ervaring 1 jaar stage - stempelgerechtigd, zoekt een passende betrekking. Is eventueel bereid in Brussel te werken.

Een zonnige tuin het hele jaar door!

HOBBY-SERRES

- Zeer sterke, degelijke en waterdichte konstruktie.
- Uitvoering in aluminium met kitloze beglazing.
- Zeer eenvoudige montage en niet het minste onderhoud.
- Vaste breedte van 280 m en variërend in lengte tot 10,60 m.

Vraag ons vrijblijvend folder en prijslijst!!!

Serrebouw
DEFORCHE pvba
Gentseheerweg 120

8700 IZEGEM
Tel. 051/30.37.01 (4 l.)

VVNA EN EUROPA

De Vereniging van Vlaams-Nationale Auteurs, bijeen te Antwerpen op zaterdag 12 december 1981.

— vaststellend dat een buitensporig deel van de middelen van de EG besteed wordt aan vertaling en vertolking in de zeven officiële talen;

— bewust van de kritiek waaraan dit stelsel op dit ogenblik staat blootgesteld;

— bekommerd om de tendens tot het feitelijk bevoordelen van bepaalde talen boven andere in het raam van de EG-instellingen;

— vrezend dat bij de nog steeds bestaande taaldiskriminaties in eigen land bijkomende diskriminaties op Europees vlak dreigen;

— verwacht van de Belgische regering en de Vlaamse deelregering dat ze de nodige maatregelen neemt om in alle omstandigheden de plaats van het Nederlands in de EG te vrijwaren en dit in nauw overleg met de Nederlandse regering;

— verwacht van de Europese instellingen de strikte toepassing van de reglementen terzake.

VVNA

Aanbevolen huizen

<p>PVBA VAN IMPE & Zonen Steen- en marmerhouwerij Brilstraat 41 HAALERT Tel. 053-21.22.48</p> <p>Alle werken in marmer en natuursteen. Open haarden. Grafzerken.</p>	<p>PVBA J. BORREMANS-COCK & KINDEREN Algemene Bouwondernemingen Gentsestraat 238 9500 GERAARDSBERGEN Tel. 054-41 25 89</p> <p>Wij bouwen voor u sleutel op de deur.</p>	<p>GELD Onmiddellijk te bekomen bij FINKAP, Veldstraat 12, 9300 AALST — Tel. 053-21.29.11 - 053-21.27.57.</p>	<p>ANTIENZAAK Marcel Asselman Rollebeekstraat 45, 1000 Brussel Tel.: 511.61.33 Privé: 569.03.18</p> <p>Aankoop en verkoop van Hollandse, Luikse en Vlaamse meubelen van de 17de en 18de eeuw. Kunstvoorwerpen.</p>	 <p>DURASON-KEUKENS FIRMA SONCK GEBR. Anderenbroek 24, 9480 Denderhoutem Tel. 053-21 93 25</p>
<p>KEUKENS - SANITAIR VERWARMING VAN DER CRUYS Assesteenweg 65, TERNAT Tel. 582.14.41 Toonzaal alle dagen open van 9-19 u. Zondag gesloten.</p>	<p>MATRASSEN PLATTEAU Alle maten, alle soorten, ook medikale en anti-allergische matrassen. Platteau-Lievens, Portugesstraat 9, 1780 Teralfene. Tel. 053-66.74.56</p>	<p>ESOX STAN PHILIPS Groothandel Hengelsport Panorama 36 1810 WEMMEL Tel. 02/478.19.93 Import — Export</p>	<p>PVBA BERT Assesteenweg 101, Ternat Tel. 02-582.13.12</p> <p>VERDELER VOLKSWAGEN-AUDI</p>	<p>IDEL - Tel. 011-53.43.49</p> <p>Gelegenheidsgrafiek. Huwelijk - Geboorte - Zelfklevende plakband en etiketten. Houten drukletters - Reklamekalenders.</p>
<p>Handweverij „den boogaert”</p> <p>Veerle Van den Berghe, Groenstraat 3, Hekelgem, tel. 053-66.84.91. Open elke woensdag en zaterdag van 14 u. tot 19 u. Handweefwerk, eigen en uit vreemde landen, tafelkleden, ook handgeborduurde, brei- en weefwol, mooie gebruiks- en siervoorwerpen, alles om te spinnen, verven, weven — ook lessen. Wit houten meubelen in Aalst, Groenstraat 200.</p>	<p>WASSEN VAN ALLE RUITEN Aalsterse Glazenwasserij Gebr. ALLOO Raphaël en Willy Tel. bureau 053-21.72.12</p>	<p>Wij bouwen voor u... — sleutel op de deur — en... zonder problemen</p> <p>ALGEMEEN BOUWBEDRIJF Van d. Branden pvba Wuitenslaan 39, 9160 Hamme Tel. 052-47.88.09 Gratis voorstudie en prijsopofferte</p>	<p>FRANSSENS OPTIEK:</p> <p>Silhouette Marwitz Rodenstock</p> <p>Herentalsebaan 340 Deurne-Z. - Tel. 21.08.96 Kerkstraat 44 - Antwerpen Tel. 35.65.75</p>	<p>ALLE LAS- EN SMEEDWERKEN Speciaal herstelling van kipbakken. GEORGES GROENINCKX Letterkunde 244, 2610 WILRIJK Tel. 031-28.93.14</p>
<p>VERVOER-VERHUIZINGEN Laadruimte van 30 tot 50 m³</p> <p>VECOVEN Jozef Haneveldlaan 47, 1850 Grimbergen Tel. 02-268.14.02</p>	<p>DE CRAEN ROM pvba Molenstraat 78 NIEUWENRODE Tel. 015-71.12.40</p> <p>Verwarming - stoom - sanitair. Alle herstellingen.</p>	<p>KLEDING LENDERS Sint-Damiaanstraat 41 WOMMELGEM Tel. 031-53.70.39</p> <p>Dames-, heren- en kinderkleding.</p>	<p>Heropmaken oude ijzeren poorten en balkons en allerlei smeedwerk.</p> <p>De Vos Luc Centraleweg 27 2260 Nijlen Tel. 031-81.77.06 Gratis prijsopofferte</p>	<p>OOSTDUINKERKE VAKANTIE AAN ZEE! Grote keus bemeubelde villa's, appartementen en studio's te huur. Op aanvraag gratis catalogus met foto's.</p> <p>WEST-LITTORAL Leopold II laan 212, 8458 Oostduinkerke. Telefoon 058-51 26 29. (Woensdag gesloten).</p>
<p>Dames en heren, in uw belang wendt u voor uw</p> <p>SCHILDER-BEHANGWERKEN en VLOERBEKLEDINGEN</p> <p>tot mannen van het vak ADOLF CLAES EN ZONEN Kerkweg 8, 1760 Roosdaal-Strijtem Tel. 054-33.37.56</p>	<p>Sparen, lenen, verzekeringen, dienstbetoon</p> <p>FONS PRINSEN Groep ARGENTA Tel. 02-569.09.14 02-569.11.17</p>	<p>GELD onmiddellijk te bekomen</p> <p>bij Frans VAN MOORTER Vijfhuizen 6, ERPE Tel. 053-21.29.11 053-21.27.57.</p>		<p>DE KERAMIEKKELDER Piet VRANKEN Hoorstraat 2 HALLE</p> <p>Vloer- en wandtegels 10 % korting voor VU-leden</p>
<p>Zaadhandel</p> <p>PVBA DE MOOR-LATEUR PELGRIM 9 9258 SCHELDEWINDEKE Alles voor land- en tuinbouw. Tel. 091-82.51.42.</p>	<p>NV Reinigingswerken PEETERMANS</p> <p>Onderhoud en restauratie gebouwen.</p> <p>Wijnegemstraat 40 2220 Wommelgem Tel. 031-53.95.30 en 53.75.75</p>	<p>B + M Bouwpromotoren en daktimmerwerken. Gasthuisstraat 42B 1760 ROOSDAAL Tel. 054-33.06.87.</p>	<p>PVBA G. BRUNEEL TOONZAAL - DEN DUVEL-BANKELINDEWEG 11 8984 KROMBEKE-POPERINGE Badkamers • Keukens • Centrale verwarming • Houtkachels • Inbouw openhaarden • Gasradiatoren • Af was- en wasautomaten • Frigo's en Diepvriezers.</p>	<p>ALLE LASWERKEN Staaf - aluminium - ZAMAC - brons - koper - gietijzer Halfautomaatlaswerken 100 % fotolas nieuw en herstellingen. GEORGES GROENINCKX Letterkunde 244, 2610 WILRIJK Tel. 031-28.93.14</p>
<p>MEUBELN MOENS Markt 28 TERNAT Tel. 582.10.55</p> <p>Specialist primitief - stijlmeubelen en modern</p>	<p>STUDIO DANN 02-428.69.84</p> <ul style="list-style-type: none"> — Industriële fotografie — Mode/architectuur — Huwelijksreportages. <p>Leon Theodorstraat 36, 1090 Brussel</p>	<p>KUNSTPARADIJS - DE LEEUW</p> <ul style="list-style-type: none"> — Schilderijen, spiegels, etsen, enz. — Alle inlijstingen op maat (Hout en aluminium) <p>Gentsestr. 155 9300 AALST Tel. 053/21.19.21 Fr. Craeybeckxlaan 69, 2200 DEURNE Tel. 031/24.53.30 Mechelse str. 59 1800 VILVOORDE Tel. 02/251.81.66</p>	<p>DE KERAMIEKKELDER Piet VRANKEN Hoorstraat 2 HALLE</p> <p>Vloer- en wandtegels 10 % korting voor VU-leden</p>	<p>JEF THIJS ALLE VERZEKERINGEN KONING LEOPOLDLAAN 1 3180 WESTERLO TEL 014-54.48.07</p>
<p>goed gereedschap GLISSEN & ZON</p> <p>Hand- & Elektrisch Gereedschap voor Hobby en industrie Rijksweg 316, 318, 320 3630 MAASMECHELEN - Tel. 011-76.43.15</p>	<p>lustrerie marc de vriese</p> <p>bar. ruzetteaan 56c brugge 050/35 74 04 baan brugge-kortrijk</p>	<p>KOSTUUMS EN BROEKEN moeilijke maten, vakkundige retouche meesterkleermaker Vermees</p> <p>02-734.06.43 STEENHOUWERVEEST 52 ANTWERPEN Tel. 31.35.83</p>	<p>KUNSTGEBITTEN HERSTELLINGEN</p> <p>Tandheelkundig Laboratorium VAN DER KLEIJN Chazallaan 83 1030 Brussel (Schaarbeek) 02-734.06.43 Na 18 u. 425.46.42</p>	<p>ANTIEKZAAK Mevr. Julien SCHERRENS-GHEKIERE Nederweg 113, 8700 IZEGEM Tel. 051-30.15.37</p> <p>Aankoop en verkoop van Franse (Normandische gesculpteerde eiken bruidskasten) meubelen en borden + kunstvoorwerpen.</p>
<p>DROOGKUIS - WASSERIJ BEDRIJFSKLEDIJ ST-PIETER Kollegestraat 33, 2400 MOL 014-31.13.76</p>	<p>De prijsbreker van het goede meubel</p> <p>Groenstraat 84, 2000 ANTWERPEN Tel. 031-36.45.31. Open van 10 tot 19 u. 30. Zondag en maandag gesloten.</p>	<p>Georges DE RAS pvba Autocars, autobus, ceremoniewagens begrafenisonderneming Hoogstraat 20 LEDE Tel. 053-21.36.36</p>		

Eerste VU-sekretaresse:

MIDDELKERKE — De zee was woelig. Een hondeweer op de dijk. IJsregen. Sneeuwregen. Een forse wind die alle wandelaars van het strand blies. Hier heeft Delfine Peeters-Nicasie nochtans een veilige thuishaven gevonden. De kust was haar evenwel een overdruk leven lang vrijwel onbekend. En dus onbemind.

Maar ze zou voor geen geld hier nog wegwillen. Zelfs als de storm opsteekt dan brengt de deining van de zee haar tot rust. Ze zegde het jachtige stadsleven definitief vaarwel. Zelfs de verleiding om bijdehands in het centrum van Middelkerke een optrekje te nemen kon ze weerstaan. Nee, ze wilde hoe dan ook wat afgelegen wonen, tussen de zee en de schaarse hoge duinen. Zij het op een appartement. Zee-dijk 259, bus 31, om precies te zijn. Vorige maandag werd ze stilletjes 80 jaar.

Het is haar niet aan te zien. Die eerbiedwaardige hoge leeftijd. Ze praat strijdlustig en vinnig als steeds. Data en namen die onderhand al een plaats hebben in de geschiedenis van de Vlaams-nationale beweging roept ze zonder een sekonde aarzelen opnieuw ten tonele. Zonder Delfine Nicasie zou zeer zeker de Volksunie het lastiger gehad hebben om de loopgrachtenstrijd van de jaren '50 en '60 te doorstaan en te bekronen met glansrijke overwinningen. Mede door haar dagen nachtwerk, en dat van haar man, is de VU van éénmansfractie in het parlement kunnen uitgroeien tot een Vlaamsnationale formatie die langzaam maar zeker de Vlaamse staatsvorming kan afdwingen.

MENSEN VAN BIJ ONS

De Troon doen wankelen...

Het is misschien de fout van de ursulinen dat mevrouw Peeters-Nicasie de Volksunie heeft meehelpen groot maken.

Delfine Nicasie: „Wij waren thuis met 11 kinderen. Vader had een houthandel. Hijzelf interesseerde zich fel aan de politiek. Wij waren het enig adres in Laakdal waar een staatsblad en parlementaire handelingen aan huis werden besteld. Vader vond het fijn dat ik met hem de aktualiteit besprak. Zelf las ik veel over de geschiedenis en vooral over de Vlaamse beweging. Graag zou ik in het onderwijs gaan. En onder meer om die reden ben ik weggegaan in de school van de ursulinen. Er werd zonder omwegen getracht mij in het klooster te krijgen. Dat wou ik onder geen beding. Wat later bleek dat men in het katholiek onderwijs ook niet duldde dat een vrouwelijke leerkracht trouwde. Toen heb ik voor mezelf uitge-maakt: ik speel niet meer mee. Een tijdlang heeft dan een pastoor mij les gegeven.

En dan volgde de ene bijscholing op de andere. Kursussen bij het Willemsfonds en zo. Vader zag er

wel tegen op dat ik naar het verderfelijke Brussel les ging volgen. Maar ik kreeg een voogdes mee; een vriendin.

En hoe gaat dat dan... Met zoveel kontakten in het Brusselse en met mijn Vlaamse overtuiging geraakte ik zeer nauw betrokken bij de stichting van het VNV. Van meet af aan waren er nagenoeg altijd stevige werkjes voor mij. Gratis natuurlijk. Ik geraakte onder de invloed van „meester" Van Dieren.

Die verwittigde mij als er belangrijke senaatszittingen waren. En daar trok ik dan heen. Op een informele wijze heb ik dan zo heel wat Vlaamsnationale voortrekkers leren kennen: Staf De Clercq, Hendrik Borginon, enz...

Toen bij de vrouwenafdeling VNVV er een tweespalt ontstond tussen mevrouw Gravé en me-

vrouw Maréchal was ik een tijdlang doodongelukkig. Maar, tijd brengt raad, en we werkten maar verder. In het Vlaams Huis in Brussel richtten we een sociale dienst op. Zo zorgden we onder meer voor kolenbevoorrading; lang vooraleer Winterhulp daarmee begon.

En dan kwamen de ellendige oorlogsjaren en de jarenlange napijn. Ik zorgde voor de administratie en de financiën van het VNV tot aan de bevrijding. Dan werd ik gedwongen naar Duitsland te reizen; er zat niets anders op dan „te vluchten". Na een verblijf van 7 maand werd ik bij mijn terugkeer in Mol aangehouden.

De beschuldiging kwam hierop neer dat ik door mijn werk als sekretaresse de Troon van België aan het wankelen had gebracht.

Mevrouw Peeters-Nicasie 80 jaar!

Ik kreeg drie jaar hechtenis en een zware boete als veroordeling ca-deau.

Die boete kon ik niet zo meteen betalen. Alles wat we hadden werd onder sekwestre geplaatst. Tijdens de hechtenisperiode heb ik op onze kamer zo goed en zo kwaad als het kon wat sociaal dienstbetoon verdergezeten. In zaal 4 werden we met 200 mensen — Vlamingen en Walen — vastgehouden.

Goed, ikzelf ben daar niet aan ten onder gegaan. Maar, toen ik eind '47 weer op vrije voeten kwam was de miserie hoegenaamd niet voorbij, iemand vertelde me: „Marcel is gesneuveld aan het Oostfront". Mijn jongste broer en nog een andere broer heb ik inderdaad toen nooit meer weergezien. Gesneuveld misschien, maar hoe dan ook vermist.

De zwarte jaren waren dan duidelijk nog niet voorbij. Ik wist geen uitweg te vinden. Het werd helemaal donker voor mij toen ik ook nog mocht vernemen dat Mr. Van Dieren in hechtenis was genomen. Maar ik geraakte het gewoon op de tanden te bijten. Meester Van der Elst, die mijn proces heeft gepleit, stuurde mij even later een briefje met de vraag of ik nu intussen werk had gevonden... Er volgde een afspraak. Ik werd sekretaresse van het Oud-Hoofdstudenten Verbond. Dat bleef zo tot halverwege de jaren '50.

De Volksunie werd dan in '54 gesticht. Wim Jorissen bracht al-maar sekretariaatswerk naar mij. Terwijl ik door dat studentenverbond betaald werd voor half-time werk begon ik overmand door werk volle dagen, avonden, en nachten te werken. Toen Rik Aelvoet (uit Leuven) sekretaris werd duikelden we dan met zoveel pioniers in de bijna zeven dagen op zeven werkweek.

We namen onze intrek op een vierde verdieping in de Brusselse Kartuizersstraat. Dat was december '55. Op een belangrijke militantenvergadering werd de oproep gelanceerd om nog méér helpende handen op het VU-sekretariaat te krijgen. Vrijwilligers wel te verstaan. Wie stond als eerste recht? Adhemar Vanderlinden. Die man heeft sindsdien, en uiteindelijk nog vele jaren langer dan ik, onverpoosd voor de VU gewerkt. Eerst zonder bezoldiging en de laatste jaren voor wat drinkgeld. Het was een pracht van een periode. Onvermijdelijk waren er de kleine en grote strubbelingen. We hebben sekretarissen en penningmeesters zien komen en gaan. We hebben op het sekretariaat praters en (potte)kijkers moeten de deur wijzen.

Maar, we hadden het genoeg van de uitbouw van de Vlaamsnationale partij mee te ondersteunen. Een verhuis naar ruimere lokalen (aan de Lemonnierlaan) was broodnodig. Op dat moment leefden mijn man en ik onverpoosd ten bate

van de VU. Na 8 jaren gratis-werken en zelf telefoonrekeningen betalen werden we dan wel op eerlijke basis vergoed. Wat niet wegneemt dat de uren werk niet geteld werden. Dat was het minste van onze zorgen. Elke avond rond elf uur noteerden we de telefonische meldingen van Wim Jorissen over betalingen van nieuwe leden en abonnementen. Toen de Volksunie uitgroeide tot een machtige politieke fractie in Kamer en Senaat kreeg mijn familie evenwel de tegenwind. Mijn echtgenoot viel ziek. Een hartinfarct. Ook leukemie. Doffe ellende. Toen hij mij ontviel ben ik naar Dilbeek gaan wonen. Misschien om mezelf te troosten ben ik dan urenlang bij de kinderen van Wim Jorissen sprookjes gaan vertellen. Na anderhalf jaar afzondering haalde Frans Van der Elst mij opnieuw terug naar het VU-sekretariaat. Ik heb nog wat meegeholpen aan reorganisatie en zo. Ik bleef op het nieuwe sekretariaat aan de Voldersstraat geregeld overnachten, omdat de weg van en naar huis in het donker te lastig viel.

Maar, vanaf '67 kon ik echt niet goed meer mee. Er was dringend nood aan aflossing, en die is er met de groei van de VU dan ook behoorlijk gekomen. De pioniers-tijd bleek voorgoed voorbij te zijn. Ook de VU begon langzaam maar zeker te beschikken over professioneel uitgebouwde diensten. Ikzelf ben dan een kleine stille zwerftocht begonnen van Dilbeek over Wommel naar Vilvoorde. En sinds kort is mijn thuishaven nu definitief Middelkerke geworden. Mijn zoon heeft me naar de kust gehaald, en ik ben er hem enorm dankbaar voor. Hier ben ik tot rust gekomen.

Maar een afzondering van het politiek gebeuren is het zeer zeker niet. Ik lees elke dag de krant van de eerste tot de laatste bladzijde. Jammer vind ik dat iemand als ik die gewoon VU-lid en WIJ-lezer is in een toch wel bijzonder VU-gezinde gemeente als Middelkerke nauwelijks enig teken van leven van plaatselijke VU-werking mag ervaren. Dat doet me pijn. Zoals ik het jammer vind dat het plaatselijk nieuws in ons weekblad WIJ nog té sporadisch inpikt op het gebeuren in de gemeenten waar VU-mandatarissen actief zijn.

Maar goed, de Vlaamsnationale beweging is er in al die jaren merkbaar op vooruitgegaan. Ik hoop dat de jonge werkers niet zullen versagen en voor aflossing van de wacht zullen zorgen. Inmiddels meen ik recht te hebben om te genieten van het ruisen van de Noordzee. Ik heb een kamer met zicht op zee. Hier kom ik na jarenlange politieke inzet tot rust; met genoeg denk ik terug aan wat wij in de Vlaamse ontvoeringsstrijd gepresteerd hebben".

(hds)